

C. RICCHIARDI

*From Malcolm - Van der
Observatory Cape
15/7/28*

HISTORISCH OVERZICHT

EN

OFFICIEELE OPGAVEN

Van de Argentijnsche Republiek

BUENOS AIRES

ESTABLECIMIENTO TIPOGRÁFICO "ROMA" - Cuyo 852-56

1903

The University

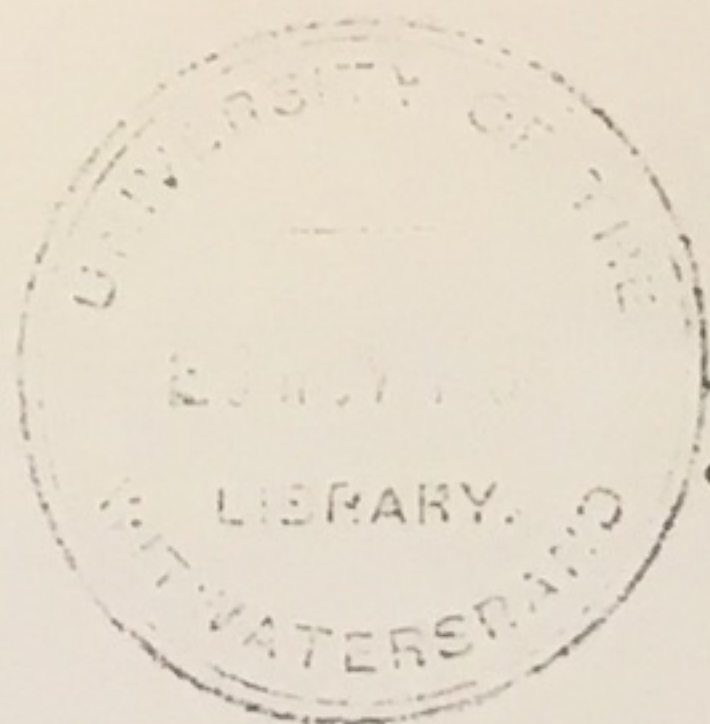
of

The Witwatersrand

Library

RLE 35429.11.48

VOORREDE

Wapengezellen!

Aan U draag ik dit kleine werk over de Argentijnsche Republiek op, aan U, Boeren en Burgers van Zuid-Afrika.

De Argentijnsche Republiek, uwen heldenmoed bewonderende, roept U, opent U zijne gastvrije armen en biedt U zijne vruchtbaarste landerijen en rijkste weivelden aan.

Honderden Boeren en Burgers zijn hier reeds gevestigd en leven gelukkig en welvarend in hun nieuw vaderland.

Komt Gij allen, U nederzetten in deze vrije Republiek die door haren milden regeeringsvorm en geografische overeenkomst met Zuid-Afrika als aangewezen is om uw tweede vaderland te zijn.

De Heer behoede U en verlichte U in uwe keuze.

C. Ricchiardi

Buenos Aires, April 1903.

HISTORISCH OVERZICHT

DER

Argentijnsche Republiek

HOOFDSTUK I.

De ontdekking der Argentijnsche Republiek was het werk van den Spaanschen stuurman Juan Diaz de Solis welke de haven van Sepe «Spanje» verliet in October 1515 en langs de kusten van Brazilië en Uruguay varende, kwam hij in eene rivier welke hij doopte met den naam van Mar Dulce «Zoete Zee».

Hij trok verder noordwaarts en de oevers van deze rivier onderzoekende werd hij door de Indianen vermoord.

Eenige jaren daarna, Sebastián Gaboto en Italiaansch zeeman veranderde den naam van Mar Dulce in Rio de la Plata «rivier van het zilver». De Argentijnsche Rep. heeft haren naam genomen, te danken aan deze schoone rivier Rio de la Plata, daar «Argentum» in Latijn zilver beduidt.

In 1556 arriveerde in de Rio de la Plata de Gouverneur Don Pedro de Mendoza, door den koning van Spanje Karel V gezonden, welke zich wenschte te vestigen in de streken door Solis ontdekt en door Gaboto onderzocht.

Mendoza ontscheepte in den mond van de rivier Riachuelo den 2ⁿ Februari 1515 met 2000 man, zeelieden van verschillende nationaliteiten.

Mendoza gaf den naam van Buenos Aires aan de plaats, die men

stichtte bij zijne aankomst, tereere der Heiligen van de goede lucht streken, beschermengelen der zeelieden.

De Spanjaarden werden vriendschappelijk door de Querandie-indianen ontvangen maar korten tijd daarna, uithoofde der slechte behandelingen en beroovingen van hunne levensmiddelen, hen door de Spanjaarden aangedaan, vielen zij de nieuwe stad aan, de woningen, benevens een gedeelte der schepen verbrandende.

Mendoza terug gekeerd naar Spanje werd opgevolgd door Alvaro Nuñez Cabeza de Vaca, welke landde op de kust van Brazilië en richtte zich over land naar Asunción, 2250 K. M. in 80 dagen afleggende.

Domingo Irala opvolger van Alvaro Nuñez was een zeer gerespecteerd en bemind man, en aan het hoofd gesteld van de kolonie door zijne partijgenooten, maakte hij zich meester van de regeering en zond zijnen chef gevangen naar Spanje.

Van dezen oproerigen tijd af, kan men zeggen dat er partijen begonnen te ontstaan onder Spaansche landgenooten zelf waar onder ééne partij,—de oproerige—welke wilde heerschen zonder van Spanje afhankelijk te zijn.

Juan Ortiz de Zarate was het, die het eerst paarden, koeien, schapen en geiten invoerde, hij werd opgevolgd door Don Juan Torres de Vera van de provincie Arragón—Spanje—welke gehuwd was met de dochter van Zarate.

Het was gedurende zijne regeering dat zijn luitenant Juan de Garay de stad Buenos Aires herbouwde, en den eersten steen legde den 11ten Juni 1580 op de hoek van de thans nog bestaande hoofdkerk.

Garay verdeelde uitgezochte stukken grond onder zijne soldaten, welke fort en loopgraven maakten, teneinde zich tegen de aanvalen der Indianen te beschutten. Naarmate de veroveringen die zij maakten, trok men verder landwaarts in, nieuwe steden stichtende.

Juan Nuñez del Prado kwam van Perú en stichtte de stad Barco in de landstreek, die nu de provincie Santiago del Estero inneemt.

Francisco Aguirre werd door den veroveraar van Chile naar deze zijde van het Andesgebrgte gezonden, hij maakte zich van de stad Barco meester, welke hij verplaatste naar den oever der rivier Dulce in 1555 en gaf haar den naam van Santiago del Estero.

De drie steden Mendoza, San Juan en San Luis werden gesticht door Chileensche veroveraars: Mendoza door kapitein Pedro de Castillo in 1561, doch Juan Jufre verplaatste haar het jaar daarop naar de plaats, waar zij bestond tot 1861, in welke laatste zij vernield werd door eene aardbeving.

De zelfde Jufre stichtte San Juan in 1562.

San Luis werd gesticht in 1596 door Don Martin Garcia de Loyala in eene streek, La Punta de los Venados geheeten,

Diego de Villaroel stichtte Tucumán in 1565, doch de Gouverneur Mendoza Mate de Luna beval 20 jaar later, dat zij verplaatst zou worden naar de plek waar zij thans ligt.

Don Jerónimo Luis de Cabrera stichtte Córdoba in 1575, den zelfden dag waarop Juan de Garay Santa Fé stichtte.

De stad Salta, werd door Hernando de Lerma gesticht in 1582.

Juan Ramirez de Velasco stichtte Rioja in 1591 en Jujuy en 1595.

Aan Fernando Mendoza Matte de Luna heeft men de stichting van Catamarca te danken, na de Quilmes indianen overwonnen te hebben welken naar het zuiden van Buenos Aires gedreven werden.

Juan de Vera, neef van Vera en Arragón, stichtte de stad Corrientes in 1588 op den linken oever van de rivier Paraná, 40 K. M. zuidwaarts van haar samenvloeieng met de rivier Paraguay.

Paraná werd gesticht door Spaansche veroveraars, welken van Santa Fé kwamen.

Wat wij heden kennen als Argentijnsche Republiek vormde gedurende bijna twee eeuwen een deel van het onderkoningschap van Perú.

De onderkoningen «vireyes» vertegenwoordigden den Koning van Spanje in burgerlijke en militaire aangelegendheden, leefden in groote pracht, en de geschiedenis leert ons, dat zij veel dingen bedreven, welke de ontevredenheid opwekte onder de bevolking. Aan hen waren de Generaals en Gouverneurs ondergeschikt.

De eerste Gouverneur van Buenos Aires was Don Diego de Gongara, welke opgevolgd werd door Don José de Garro, Don Bruno Mauricio de Zevala, Don Pedro de Ceballos en Don Juan José de Vertiz.

Bij koninklijk besluit van 8. Aug. 1776, dat Gouverneurschap benevens die van Paraguay, Tucumán, Cuyo en Alto Perú vormden met, die welke thans Uruguay en Bolivia heeten, het onderkoningschap van de Rio de la Plata.

Zij die veel hebben bijgedragen tot de voortplanting van den katolieken godsdienst, waren de Jesuiten, welke werden bijgestaan door den Gouverneur Hernandarias, en die invloed trachtten te verkrijgen door het godsdienstig onderricht onder de Indianen.

De Jesuiten stichtten verschillende dorpen, vooral in Misiones in het jaar 1652 door medewerking van den pater Montoya.

De Jesuiten, heeft men sterk berispt omdat zij zoo weinig vrijheid aan de Indianen lieten, zonder in oogenschouw te nemen, dat dit de eenige manier was hen te beschaven.

Den 5^{en} July 1767 werden de Jesuiten uit geheel Zuid-Amerika verbannen, op bevel van den Koning van Spanje Karel III.

De eerste onderkoning van Río de la Plata was Don Pedro de Cevallos, zijnde eene van zijne belangrijkste besluiten de verklaring van den vrijen handel met Spanje en Koloniéén.

Terug geroepen naar Spanje werd hij opgevolgd door Don Juan José de Vertiz, den onderkoning waaraan men den meesten vooruitgang tedanken heeft. Het was Vertiz, die de eerste volkstelling liet maken van de streken, die onder zijn beheer waren. 700.000 zielen, waarvan Buenos Aires er alleen 24.754 had. Hij stichtte het vondeelingen huis, een tehuis voor bedelaars, eene school, de straatverlichting, versierde Buenos Aires met een boulevard, liet de straten waterpas maken en bestraten, benevens trottoirs en liet een théâtre bouwen, op de plaats waar thans de Centraalmarkt bestaat.

Hij regelde den politiedienst, verschillende wijkkommisnarissen benoemende, bracht de boekdrukkerij naar Buenos Aires die de Jesuiten vroeger in Córdoba bezeten hadden, breidde het onderwijs uit, liet door den ingenieur Viedma, Patagonia en door den stuurman Villarino de kusten onderzoeken; aan den zelfden onderkoning heeft men de stichting van verschillende steden in de provincie Buenos Aires alsmede van Patagonia te danken. Hij regeerde tot het jaar 1784, en hem volgden als onderkoningen op: Nicolas Cristóbal del Campo, Marques de Loreto, en in 1789 Generaal Arredondo.

Deze laatste breidde de vrijheid van den handel meer uit, aan de schepen welken slaven invoerden toestaande op hunne terugreis produkten te laden.

HOOFDSTUK II.

Van de jaren 1795 tot 1804 regeerden vier onderkoningen. Gedurende de regeering der laatsten Don Juan del Pino y Rozas, en onder de direktie van Francisco Antonio Caballo begonnen de eerste nieuwsbladen te verschijnen in Buenos Aires, de eerste Courant verscheen den eersten April 1801 onder de naam: *El Telegrapho Mercantil* (De Handels Telegraaf), handelende over den handel, landbouw, politiek en historie van Río de la Plata. De onderkoning del Pino

stierf in Buenos Aires, Don Rafael Sobremonte zijne plaats innemende, onder wiens regeering de vijandelijke invallen der Engelschen plaats grepen.

In het begin der vorige eeuw waren de vijandelijkheden tusschen Frankrijk en Engeland begonnen.

De koning van Spanje Karel IV. welke onzijdig wenschte te blijven, weigerde zijn bondgenootschap aan beide mogendheden. Engeland was daarover beleedigd en zonder den oorlog verklaard te hebben liet het verschillende Spaansche schepen nemen welken zeer rijk beladen waren, waaronder, die 5.000.000 dollars van Amerika naar Cadix brachten. Die onverwachte en onbillijke aanval was oorzaak dat Spanje zich verbond met Frankrijk, om samen den oorlog te voeren tegen Engeland.

Door Spanje en Frankrijk den oorlog verklaard aan Engeland, verscheen eene Engelsche vloot den 26^{en} Juni 1806 onder het bevel van Commandeur Home Popham in Río de la Plata met 1655 koppen bemand, welken aan wal kwamen onder het bevel van William Carr Beresford.

De Engelschen kwamen Buenos Aires binnen den 27^{en} Juni, den onderkoning Sobremonte op de vlucht jagende, wiens leger slechts uit 700 man slecht gewapende en slecht afgerichte troepen bestond onder het bevel van een grijsaard Pedro Arce.

Beresford eischte dat men trouw zou zweren aan de Engelsche overheid, doch de geheele bevolking weigerde, en allen, zoowel handels als particuliere huizen sloten hunne deuren voor de indringers, welken korten tijd nadien zich genoodzaakt zagen zich overtegeven aan Santiago de Liniers een Franschman in Spaanschen dienst en die het bevel over de troepen voerde.

Liniers die zijn hoofdkwartier in San Fernando gevestigd had, vermeerderde zijne troepen met de verstrooide manschappen van Perdriel en eenige patriotten die Buenos Aires hadden verlaten, teneinde zich bij de bureu van de kust aantesluiten.

Vertrouwende den vijand te zullen overwinnen met de macht die hij thans bezat, begaf Liniers zich op marsch.

Den eersten Augustus bezette hij de Corrales de Miserere die thans Plaza Once de Setiembre «Plein Elf September» heet.

Vandaar eischte hij van Beresford, dat hij de stad zou overgeven, hem een kwartier tijds gevende om te antwoorden, doch de laatste liet weten dat hij zich zou verdedigen.

Den 11^{en} Aug. Liniers viel Retiro (heden Plaza San Martin) aan, en noodzaakte den Engelschen zich te konsentreeren op de Plaza Mayor thans Plaza de Mayo.

Den 12^{en} Aug. kloek besloten, viel men den vijand aan, avandeerde naar de Plaza Mayor door de straten Reconquista (Her overing), San Martin en andere welke op de Plaza uitloopen. Spanjaarden inboorlingen, vrouwen en jongens de geheele bevolking ééne massa vormende, stonden op tegen de Engelschen.

Zij die niet in de straten streden, wierpen op de indringers alle soorten van projektielen van de balkonnen en daken, tot zelf heete olie.

De heroveraars noodzaakten den vijand de Plaza te ontruimen en in het fort te vluchten.

Pueyrredon was de eerste die op de Plaza kwam zich meester makende van het vaandel van het zoo zeer beroemde 7^e regiment welk vaandel nog steeds bewaard wordt in de hoofdkerk.

Beresford trachtte in het fort, waar in hij gevlucht was, zich nog te verdedigen, doch na eenen bloedigen strijd welke twee uur duurde werd hij genoodzaakt de parlements vlag te hijschen. Op dat teeken werd geen acht gegeven, waarna hij de Spaansche vlag heesch, met de bekendmaking dat hij bereid was zich over te geven, wat hij dan ook deed, als ook zijne soldaten, welken hunne wapenen en vlaggen overgaven.

In Buenos Aires had men de zekerheid dat de Engelschen opnieuw zouden binnendringen met grooter macht, waarvoor het dan ook noodig was het volk op de verdediging voor te bereiden.

Het Cabildo—het raadhuis,—geopend den 14 Aug. had daar dan ook in voorzien.

Men verdeelde de inwooners der stad volgens de provincie, waartoe zij behoorden, bataljons vormende welke soldaten het recht hadden hunne officieren, en deze hunne hoofdofficieren te benoemen. De in de stad geborenen vormden het regiment Patricios, 1.500 man sterk en in drie bataljons verdeeld.

De Spanjaarden vormden vier legers.

Cornelio Saavedra, Estéban Romero, Manuel Belgrano en later Viamonte waren de hoofden.

Het resultaat was, dat toen de Engelschen voor den tweeden maal in Buenos Aires drongen, July 1807, er 8000 man geregelde troepen bestonden ter verdediging van de stad, des niettegenstaande werden de troepen van Liniers verslagen en los Corrales de Miserere.

Bij het aanbreken van den 5^{en} July de Engelschen marscheerden in acht kolonnen naar de Plaza Mayor, die zij bijna bereikten doch stuitten op het doodelijk vuur der kannonen en dat der infanterie.

De Engelsche generaal haastte zich zijne troepen te vereenigen

in de forten der verschillende deelen van de stad, na geheel en al ontmoedigd te zijn.

De Generaal Whitelocke gaf zich den 6^{en} July over, hem (al te toegankelijk) toestaande in 48 uur met zijne troepen Buenos Aires te verlaten en binnen twee maanden Montevideo, en dat de krijgsvangenen van beide zijden terug gegeven zouden worden.

De overgave werd bekrachtigd den 7^{en} July en de overeenkomst trouw door de Engelschen nagekomen. Buenos Aires vierde dezen dag in triomf, hulde brengende aan den Almachtige, door liefdadigheidsgeschenken en jubelmanifestation.

Het gedrag van Liniers droeg de goedkeuring weg van den Koning van Spanje en zijne diensten werden beloond, door hem als onderkoning te benoemen benevens hem den rang van veldmaarschalk te geven.

Deze benoeming werd door den Koning bekrachtigd in de maand Mei 1808.

Men diene te weten dat er tusschen de inboorlingen en de Spanjaarden oneenigheden begonnen te ontstaan terstond nadat het gevaar voor de Engelsche aanrandingen geweken was.

Vanaf dat Liniers tot onderkoning benoemd was, trachtten de Spanjaarden zijn gezag verminderen. Het hoofd van de Spaansche partij in Buenos Aires Don Martin Alzaga trachtte het zelfde te doen, vormde samenzweringen tegen Liniers en tegen de zonen van het land.

Den eersten Jan. 1809 liet Alzaga eene revolutie uitbarsten maar de partij der zonen van het land onder bevel van Saavedra kwam te hulp om Liniers staande te houden.

De uitslag dezer samenzweringen was, dat de Spaansche partijen geheel ontwapend werden. Alzaga naar Patagones verbannen werd en dat de zonen van het land de heerschappij over hun vaderland kregen.

Liniers hield het bewind in handen tot dat, door de kuiperijen van Elio en van de naar Montevideo gevluchte Spanjaarden, de Centrale Raad van Sevilla, Don Baltazar Hidalgo de Cisneros als onderkoning naar Rio de la Plata zond, als plaatsvervanger voor den Ridder der Heroeringen en Verdediging, en den tienden en laatsten onderkoning is geweest.

De patriotten hadden in Buenos Aires in het geheim eene sterke vereeniging georganiseerd, welke ten doel had de vrij- en onafhankelijkheid des lands en zich eene eigene regeering te verzekeren. Deze vereeniging heette *La Sociedad de los Siete* (Vereeniging van de Zeven) omdat het bestuur uit zeven leden bestond wier namen de volgende

Den 12^{en} Aug. kloek besloten, viel men den vijand aan, avancerde naar de Plaza Mayor door de straten Reconquista (Her overing), San Martin en andere welke op de Plaza uitloopen. Spanjaarden inboorlingen, vrouwen en jongens de geheele bevolking ééne massa vormende, stonden op tegen de Engelschen.

Zij die niet in de straten streden, wierpen op de indringers alle soorten van projektielen van de balkonnen en daken, tot zelf heete olie. De heroveraars noodzaakten den vijand de Plaza te ontruimen en in het fort te vluchten.

Pueyrredon was de eerste die op de Plaza kwam zich meester makende van het vaandel van het zoo zeer beroemde 7^e regiment welk vaandel nog steeds bewaard wordt in de hoofdkerk.

Beresford trachtte in het fort, waar in hij gevlucht was, zich nog te verdedigen, doch na eenen bloedigen strijd welke twee uur duurde werd hij genoodzaakt de parlements vlag te hijschen. Op dat teeken werd geen acht gegeven, waarna hij de Spaansche vlag heesch, met de bekendmaking dat hij bereid was zich over te geven, wat hij dan ook deed, als ook zijne soldaten, welken hunne wapenen en vlaggen overgaven.

In Buenos Aires had men de zekerheid dat de Engelschen opnieuw zouden binnendringen met grooter macht, waarvoor het dan ook noodig was het volk op de verdediging voor te bereiden.

Het Cabildo—het raadhuis,—geopend den 14 Aug. had daar dan ook in voorzien.

Men verdeelde de inwoners der stad volgens de provincie, waartoe zij behoorden, bataljons vormende welke soldaten het recht hadden hunne officieren, en deze hunne hoofdofficieren te benoemen. De in de stad geborenen vormden het regiment Patricios, 1.500 man sterk en in drie bataljons verdeeld.

De Spanjaarden vormden vier legers.

Cornelio Saavedra, Estéban Romero, Manuel Belgrano en later Viamonte waren de hoofden.

Het resultaat was, dat toen de Engelschen voor den tweeden maal in Buenos Aires drongen, July 1807, er 8000 man geregelde troepen bestonden ter verdediging van de stad, des niettegenstaande werden de troepen van Liniers verslagen en los Corrales de Miserere.

Bij het aanbreken van den 5^{en} July de Engelschen marscheerden in acht kolonnen naar de Plaza Mayor, die zij bijna bereikten doch stuitten op het doodelijk vuur der kannonen en dat der infanterie.

De Engelsche generaal haastte zich zijne troepen te vereenigen

in de forten der verschillende deelen van de stad, na geheel en al ontmoedigd te zijn.

De Generaal Whitelocke gaf zich den 6^{en} July over, hem (al te toegefelijk) toestaande in 48 uur met zijne troepen Buenos Aires te verlaten en binnen twee maanden Montevideo, en dat de krijgsgevangenen van beide zijden terug gegeven zouden worden.

De overgave werd bekrachtigd den 7^{en} July en de overeenkomst trouw door de Engelschen nagekomen. Buenos Aires vierde dezen dag in triomf, hulde brengende aan den Almachtige, door liefdadigheidsgeschenken en jubelmanifestation.

Het gedrag van Liniers droeg de goedkeuring weg van den Koning van Spanje en zijne diensten werden beloond, door hem als onderkoning te benoemen benevens hem den rang van veldmaarschalk te geven.

Deze benoeming werd door den Koning bekrachtigd in de maand Mei 1808.

Men diene te weten dat er tusschen de inboorlingen en de Spanjaarden oneenigheden begonnen te ontstaan terstond nadat het gevaar voor de Engelsche aanrandingen geweken was.

Vanaf dat Liniers tot onderkoning benoemd was, trachtten de Spanjaarden zijn gezag verminderen. Het hoofd van de Spaansche partij in Buenos Aires Don Martin Alzaga trachtte het zelfde te doen, vormde samenzweringen tegen Liniers en tegen de zonen van het land.

Den eersten Jan. 1809 liet Alzaga eene revolutie uitbarsten maar de partij der zonen van het land onder bevel van Saavedra kwam te hulp om Liniers staande te houden.

De uitslag dezer samenzweringen was, dat de Spaansche partijen geheel ontwapend werden, Alzaga naar Patagones verbannen werd en dat de zonen van het land de heerschappij over hun vaderland kregen.

Liniers hield het bewind in handen tot dat, door de kuiperijen van Elio en van de naar Montevideo gevluchte Spanjaarden, de Centrale Raad van Sevilla, Don Baltazar Hidalgo de Cisneros als onderkoning naar Río de la Plata zond, als plaatsvervanger voor den Ridder der Heroeringen en Verdediging, en den tienden en laatsten onderkoning is geweest.

De patriotten hadden in Buenos Aires in het geheim eene sterke vereeniging georganiseerd, welke ten doel had de vrij- en onafhankelijkheid des lands en zich eene eigene regeering te verzekeren. Deze vereeniging heette *La Sociedad de los Siete* (Vereeniging van de Zeven) omdat het bestuur uit zeven leden bestond wier namen de volgende

zijn: Manuel Belgrano, Nicolás Rodríguez Peña, Manuel Alberti, Hipólito Vieytes, Juan José Passo, Agustín Donao, en Juan José Castelli.

Deze zeven werkelijke patriotten waren belast met de gebeurtenissen in Spanje na te gaan en te bestudeeren en het volk te waarschuwen wanneer het oogenblik zou gekomen zijn om eene revolutie te doen uitbarsten.

HOOFDSTUK III.

Den 15^{en} Mei 1810 wist men dat Napoleon het geheele Spaansche leger had overmeesterd en dat het Regentschap dat in Cadix was opgesloten, op het punt stond geheel te verdwijnen.

Het oogenblik voor de patriotten en inboorlingen was nu gekomen om hunne eigene regeering te verzekeren en besloten kloek de vrijheidsvlag te hijschen.

Cisneros begreep dat zijn gezag wankelde, daar hij regeerde in naam van den Centralen Raad, die reeds niet meer bestond.

Den 18^{en} Mei 1810 de Patriotten besloten oproepingen te doen tot eenen Openen Raad, om daar over het lot van het land te beslissen.

Den 19^{en} Mei zijnde Zaterdag, vereenigden de Patriotten zich en benoemden eenen Raad van Opstand, belast met de leiding van de ophand zijnde gebeurtenissen en van den onderkoning te eischen van zijn gezag afstand te doen.

In de militaire kringen heerschte eene meer dan onstuimige geest.

De onderkoning zich van allen verlaten ziende gaf zich voor overwonnen en de Raad ontbond zich geheel op den 24^{en} Mei desavonds om 9 uur. Den 25^{en} Mei 1810 vereenigde men zich in het raadhuis (El Cabildo) reeds vroeg in den morgen, teneinde eenen nieuwen raad te kiezen daar de voornoemde zich nu ontbonden had. Het volk ziende dat men tot geen besluit kwam en ongeduldig, stortte zich in de bovengalerijen met French en Berutti aan het hoofd.

Allen prijkten met wit en blauwe lintjes en strikjes op borst en hoed, welken door French waren rondgestrooid. Berutti schreef op een papier den naam van hen die de regeering zouden uitmaken volgens een besluit genomen den vorigen dag in het huis van Rodríguez Peña.

Deze lijst werd aangenomen bij volks aclamatie, gepresenteerd voor het Cabildo, welke zich genoodzaakt zag hen aantenemen en als regeerenden raad van Rio de la Plata te proclameeren den zelfden 25^{en}

Mei 'smiddag ten 12 uur, zijnde daarmede ingewijd het glorierijke tijdstip van de onafhankelijkheid.

Deze regeerende Raad was samengesteld als volgt:

President.	Don Cornelio Saavedra
Leden.	› Manuel Belgrano
	› Juan José Castelli
	› Miguel Azcuénegra
	› Manuel Alberti
	› Domingo Matheu
	› Juan Larrea
Secretaris	› Juan José Passo
	› Mariano Moreno

Liniers en de overige contra revolutionairen Spanjaarden vluchtten naar het Noorden maar werden achterhaald den 7^{en} Aug. door troepen der nieuwe regeering.

De Raad beval dat zij dadelijk gefusileerd zouden worden. Het was Doctor Castelli die dat vonnis liet volbrengen op de plaats Cabeza del Tigre (hoofd van den tijger) genaamd op den 26^{en} Aug. 1810.

Na deze feiten, trok het vrijheidsleger naar de noordelijke provincien onder het bevel van Antonio Balcarce, plaatsvervanger van Ocampo.

Balcarce trok Bolivia of Alto Perú in, en den 27^{en} October viel hij de forten van Cotagaitá aan, doch werd teruggeslagen.

Eenige dagen daarna had het leger der Patriotten eene ontmoeting met de vijandelijke troepen aan de oevers van de rivier Suipacha, waarbij Balcarce eene schitterende overwinning behaalde.

De regeerende Raad van Buenos Aires zond José Espinola, Paraguayer om te onderhandelen met den Gouverneur van Paraguay Don Bernardo Velazco, teneinde te verkrijgen dat de zonen van deze provincie in het Patriotten leger zouden ingelijfd worden, doch hij kon niet slagen.

Toen besloot de Raad eene gewapende expeditie te zenden onder bevel van Don Manuel Belgrano wien men de epauletten van Generaal gaf.

Belgrano vertrok van Buenos Aires den 28^{en} September 1810 met 950 man uit de verschillende battaljons der stad genomen. Rukte op naar het Noorden dwars door Corrientes en trok de rivier Paraná over, recht tegenover Posadas thans de hoofdstad van Misiones, en kwam aan wal op eene plaats Campichuelo geheeten in het gebied van Paraguay, waar hij den zelfden dag slag leverde en het Revolutionaire leger de overwinning behaalde.

Velazco liet zijne toepen terug trekken en liet Belgrano de hoofdstad naderen.

Deze verzamelde al zijne troepen op één punt, Paraguarri geheeten, ten Zuiden van Asunción. De twee legers ontmoetten elkander ten laatste den 19^{en} Jan: 1811 en leverden slag.

Het Paraguaysche leger sterk in getal en tevens goed gedeciplineerd overwon het kleine leger van Belgrano, welke voor den tweeden maal overwonnen de overgave teekende den 40^{en} Mei 1811.

Belgrano die door middel der wapenen niet had kunnen triomfeeren, verkreeg dat Generaal Cabañas en andere militairen de beteekenis van de revolutie begrepen. Zijne explicaties hadden dan ook goede uitwerking en Velazco werd afgezet door middel der revolutie 15 Mei 1811.

Paraguay werd onafhankelijk verklaard en vormde eene Republiek.

In Buenos Aires waren de gedeputeerden van de provincien aangekomen teneinde het eerste constitutioneel Congres te vormen, en bewerkten dat zij met den Regeerenden Raad één geheel uitmaakten, dat uit 49 leden bestond.

Men begreep dat het noodig was dat ledental te verminderen, daarom besloot de zelfde Raad den 25^{en} September 1811, een drietal stedelingen te benoemen teneinde een Driemanschap (triumvirato) te vormen, welke de Uitvoerende Macht zou uitmaken, terwijl de overigen den Raad van observatie vormden.

Dezen Raad gaf men een reglament, dat werkelijk eene politieke constitutie was.

Het Driemanschap kwam echter tegen dat reglament op, beweerende dat het ontoepasselijk en ruineerend voor het land was, ontbond den Raad van Observatie en gaf voorloopige statuten uit als eerste Schets van eene Constitutioneele wet welke verkondigd werd den 4^{en} December 1811.

De stedelingen welke het eerste Driemanschap uitmaakten waren: Don Feliciano Chiclana, Don Manuel Sarratea en Don Juan José Passo.

Belgrano vroeg aan de Regeering aan, dat er in het leger eene cocarde gedragen zou worden en aan zijn verzoek toestaande, werd den 18^{en} Feb. 1812 de volgende order uitgevaardigd.

In overeenkomst met het genomen besluit zal van af heden door alle troepen van het vaderland eene cocarde gedragen worden, welke verklaard wordt de Nationale van de Vereenigde Provincies der Rio de la

Plata te zijn bestaande uit de twee kleuren wit en hemelsblauw, zijnde afgeschafte de roode, welke men voorheen als onderscheidingsteeken droeg.

Er werden nabij Rosario twee batterijen opgericht waarvan men aan de eene Libertad (vrijheid) en aan de andere Independencia (onafhankelijkheid) tot naam gaf.

Belgrano aangemoedigd door het gegeven bevel om de nationale cocarde te dragen, plantte op zijne eigene verantwoording de eerste vlag wit en blauw op voornoemde batterijen toen ze ingewijd werden den 27^{en} Feb. 1812, in de plaats van de Spaansche vlag, welke het Patriotten leger tot nu toe gebruikt had.

Dat leger, steeds onder bevel van Belgrano, trok naar het Noorden tot Tucumán en bij het aanbreken der dag van 24 September 1812, stuitte het op het leger van den Spaanschen Generaal Tristan, leverde slag, en behaalde eene volkomene overwinning.

Del 15^{en} Feb. 1813 behaalde het Patriotten leger eene nieuwe overwinning nabij Salta, waarbij de Spaansche Generaal aanbod zich overtegeven.

De Generale Constitutie Vergadering schonk Belgrano een degen met goudbeslagen koppel, benevens 40.000 dollars, welke som hij ten beste gaf tot het bouwen van vier scholen voor lager onderwijs, welke moesten opgericht worden in Tarija, Jujuy, Tucumán en Santa Fé.

HOOFDSTUK IV.

Aan het einde van 1812 was er een nieuw Driemanschap benoemd:
Don Juan José Passo.

- » Nicolás Rodríguez Peña.
- » Antonio Alvarez Fonte.

Een der eerste werken van dat Driemanschap was de verordering tot oproeping eener vergadering van een Generaal Constitutioneel Congres, welke plaats had den 31^{en} Jan. 1813 en waar zeer vele belangrijke zaken behandeld werden.

Men verklaarde de wit-en-blauwe vlag door Belgrano al reeds op de batterijen van Paraná geplant als de nationale, schafte het Koninklijk afbeeldsel van de geldstukken af, waarvoor het wapen van het vaderland, in de plaats kwam. Afschaffing van den slavenhandel en vrijverklaring der slavenkinderen, opende een groot register waarin de namen der vrijheidshelden, geregistreerd zouden worden. Schafte

den adel af en koos het volkslied door Doctor Vicente Lopez gedicht. Verordeneerde de feesten in Mei (ter herinnering der onafhankelijkheid) en tevens dat het Argentijnsche wapen het Spaansche zou vervangen.

Aan het einde van 1815 dacht men er over het Driemanschap te hervormen en de uitvoerende macht in plaats van in drie personen, in één persoon te laten eenigen, teneinde zaken van veel belang snel en met energie tekunnen besluiten, en kwam men overeen dezen hooger post aan Don Gervasio Antonio Posadas te geven met den titel van Opper-Directeur van de Vereenigde Provinciën.

Posadas trachtte in de eerste plaats het oorlogsmatriéel te versterken, teneinde den Spanjaarden die in Montevideo aanwezig waren en welken het land steeds bedreigden, te kunnen beheerschen.

Posadas formeerde eene vloot onder de direktie van den Minister van Oorlog Don Juan Larrea, samengesteld uit vier koopvaardijers welke men tot oorlogschepen ingericht had, met eene bemanning van 500 koppen van verschillende naties en 70 kanonnen. Het bevel dezer vloot werd toevertrouwd aan Generaal Brown een Ier van geboorte, die tot toen der tijd kapitein op een koopvaardijship geweest en om zijne dapperheid beroemd was.

Den 16^{en} Mei 1814 viel hij den Spanjaarden aan tegenover het eiland Martín García en noodzaakte hen naar Uruguay te vluchten.

Na deze overwinning werd de vloot welke men de Argentijnsche kan noemen vermeerderd met eenige schepen en ze blokkeerde Montevideo.

Den 9^{en} Jan. 1815 vroeg Don Gervasio Posadas zijn ontslag als Opperdirekteur van de Vereenigde Provinciën, omreden Artigas tegen de Argentijnsche autoriteiten opgestaan was, zich gewapend had en over wiens gedrag Posadas zeer ontstemd was.

De plaats van Posadas werd ingenomen door Carlos de Alvear welke met den burgeroorlog te kampen had, die Artigas had doen ontstaan en wel in de moeilijkste oogenblikken van de verdediging der vrijheid.

De revolutionairen eischten, dat Alvear zijn gezag zou neerleggen en deze, zijn leven bedreigd ziende, vluchtte naar Brazilië.

Eene nieuwe overwinning behaald door Generaal Arenales in Florida in Mei 1814 en de heldhaftige houding van Generaal Güemes met zijn Gauchos belette den troepen van Spanje die nog in het Noorden waren, zich verder naar het zuiden te bewegen. De nederlaag van Generaal Rondeau in Sipe-Sipe het volgend jaar maakte een einde aan de kampanje welke men staande had gehouden in deze streken.

Terwijl Generaal San Martín zijn leger organiseerde, (later het leger van de Andes genoemd) en terwijl er verschillende verdeeldheden plaats hadden onder de hoofden der beweging van dat tijdstip, verkreeg men de samenroeping van een Congres in Tucumán welks hoofddoel was de grondslagen van den staat te leggen.

Dat Congres vereenigde zich 9 July 1816, en behandelde de zaak der onafhankelijkheid.

De secretaris vroeg den gedeputeerden of zij besloten dat het land vrij en onafhankelijk van den koning van Spanje zou zijn en of men er eene vrije natie van zou maken, waarop allen opstonden en met een eenstemmig «ja» beantwoordden.

Er werd dadelijk eene akte van opgemaakt door allen aanwezige gedeputeerden geteekend en waarin plechtig verklaard werd, dat het de algemeene en onwankelbare wil van de Provincies was, alle gedwongene gemeenschap waarmede zij aan den koning van Spanje gebonden waren te verbreken, hunne verloren rechten te herkrijgen en den Staat het hooge karakter te geven van vrije natie, onafhankelijk van den koning Fernando VII, zijne opvolgers en zijne Aartsbisschoppen. Den 19^{en} der zelfde maand zwoer men onafhankelijk te zijn van Spanje en andere mogenheden.

Den 13^{en} 14^{en} September zwoer het volk der stad en den 8^{en} Aug. het leger van de Andes den eed.

Den 25^{en} September ontving het Congres de tijding van Generaal Belgrano dat het leger der koningsgezinden oprukte naar het Zuiden en Salta bedreigde welke tijding deze ontvangen had van Generaal Don Martín Güemes.

Men keurde het plan van San Martín goed, den vijand in Peru van den zee kant aantevalen, en de groote Argentijnsche Generaal trok het gebergte over den 17^{en} Jan. 1817 en behaalde 12 Feb. zijne eerste overwinning op de Spaansche troepen aan den kant van Chacabuco.

Hij werd verrast door den vijand in Cancha Rayada in Maart 1818, doch wist eene divisie te redden waarmede hij zich weder organiseerde en eene nieuwe overwinning behaalde in Maipú 5 April waarbij hij het leger onder bevel van Generaal Usorio geheel vernietigde. Deze overwinning verzekerde de onafhankelijkheid van de Republiek Chile.

De Gouverneur van Chile Marco del Pont vluchtte den zelfden dag naar Valparaiso, maar werd door een troep bereden grenadiers gevangen genomen.

Den 20^{en} Aug. San Martín met 4000 man, in 18 schepen onder bevel van den Engelschen Admiraal Cochrane indienst van Chile, ver-

trok naar de kusten van Peru teneinde de koningsgezinden te bestrijden in hunne laatste versterkingen. De juiste maatregelen stelden den Generaal instaat de stad der koningen binnen te dringen den 9ten July 1821 en de onafhankelijkheid van Peru te verklaren, welke nu gegrondvest was na vele veldslagen en opofferingen.

San Martin verdient met recht den naam van «Bevrijder van Zuid-Amerika» daar men aan hem de bevrijding van de Spaansche dwingelandij te danken heeft.

Het Nationale Congres dat zich na de onafhankelijk verklaring van het land te Tucumán, in Buenos Aires gevestigd had, decreteerde in het jaar 1819 eene federale Constitutie. Deze werd echter niet erkend door hen die zich hadden meester gemaakt van het gezag en trachtten het land in eenen burgeroorlog te wikkelen en oneenigheden te doen ontstaan.

Dit was oorzaak dat de definitive regeling in het land niet direkt tot stand kwam. Eene Constitutie geproclameerd in Buenos Aires in 1819 werd door verschillende gezag hebbenden welke in het binnenland regeerden niet erkend, onder dezen waren de Gouverneurs Lopez van Santa Fé en Ramirez van Entre Rios, welke laatste eene slag leverde in Cepeda tegen de macht van Buenos Aires, welke hij overwon den 1sten Feb. 1820.

Deze inlandsche onlusten duurden eenige jaren voort tot 7 Feb. 1826, toen het Generale Congres der Constitutie Don Bernardino Rivadavia tot President benoemde van de Republiek der Vereenigde Provinciën van Rio de la Plata met Buenos Aires tot hoofdstad, en werd met 55 tegen 5 stemmen gekozen.

Den 24^{den} December van dat zelfde jaar werd dit afgekondigd, doch men kwam te weten dat zij, die de provinciën in hunne macht hadden, (zeer sterk door hunne eendracht) geen genoegen met die verkiezing genomen hadden.

Rivadavia daardoor ontmoedigd vroeg aan het Congres zijn ontslag en werd opgevolgd door Vicente Lopez.

De provinciën werden weder gesepareerd en kolonel Manuel Dorrego tot Gouverneur van Buenos Aires benoemd waardoor het land to rust kwam.

Het land alzoo gereorganiseerd, was het noodig bijzondere aandacht te verleenen aan de militaire bewegingen welke ten uitvoer moesten gebracht worden door de oorlogsverklaring van Brazilië 10 Dec. 1825 wat het antwoord was op de aanvraag, om hunne troepen terug te trekken van de Banda Oriental welke men ingelijfd had in 1825.

HOOFDSTUK V.

In den morgen van 20 Feb. 1827 kwamen de Braziliaansche troepen in de vlakten van Ituzaingó aan, en zagen verwonderd op zich tegenover een Argentijnsch leger te bevinden, waarbij hun niets anders overschoot dan den slag te aanvaarden.

Het Braziliaansche leger onder bevel van den Markies de Barbacena bestond uit 10.000 man en Alvear beschikte over 6.000.

De slag was bloedig en duurde zes uur, en het Argentijnsche leger triumfeerde.

Brown behaalde van zijn kant verschillende overwinningen ter zee, overwon eene vijandelijke vloot bij Juncal kort nabij het eiland Martin Garcia waar hij elf schepen nam, vijf verbrandde en de rest op de vlucht jaagde naar het Noorden.

Engeland ziende dat zijnen handel door die oorlogen zeer benadeeld werd, zocht de oorlogvoerenden tot eene onderhandeling te brengen.

De vrede werd geteekend den 27^{den} Aug. 1828 ten voordeele van de Republiek en voornamentlijk voor die van de Banda Oriental welke van af dien tijd eenen onafhankelijken staat verklaard werd onder den naam van Republica Oriental del Uruguay.

De vrede verklaard zijnde, zond Dorrego het vrijheidsleger terug naar Buenos Aires, zonder te bedenken dat dit feit nadeelige gevolgen na zich zou kunnen slepen voor de regeering.

Den 29^{den} November 1828 ontscheepte zich het leger van Lavalle welk bivakeerde in Recoleta, maar verscheen den 1sten Dec. op de Plaza Victoria door zijn aanvoerder in opstand gebracht. Lavalle zette Dorrego af en noodigde het volk uit tot eene vergadering op den zelfden dag en werd tot Gouverneur Absoluut en militair benoemd.

Hij beging echter den grooten misslag om Dorrego te laten fusileeren zonder vorm van proces en op eigene verantwoording, hem alleen maar een paar uur tijds gevende zich voor den dood voor te bereiden.

Dorrego schreef toen met vaste hand eenen brief aan zijne vrouw, van haar afscheid nemende en haar verzoevende zijnen vijanden te vergeven en eene goede opvoeding aan zijne kinderen te geven.

Het fusileeren van dien braven landgenoot en dapperen kolonel Don Manuel Dorrego, was oorzaak dat Juan Manuel Rosas aan het bewind kwam, wiens dwingelandij het volk voor langen tijd heeft moeten verdragen.

Don Juan Manuel Rosas, militaire kommandant gedurende de regeering van Dorrego, stond tegen Lavalle op, bijgestaan door Estanislao Lopez van Santa Fé, die zich ook tegen Lavalle verklaard had.

Lavalle werd door Lopez overwonnen in Puente Marquez en door deze nederlaag genoodzaakt een vredesverdrag met Rosas te teekenen.

De vertegenwoordigers van Buenos Aires vereenigd, proclameerde Don Manuel Rosas Gouverneur den 8^{en} Dec. 1829 met buitengewoon gezag en den titel van Hersteller der wetten.

Rosas, regeerde tot 17 Dec. 1852 geheel en al naar zijn welgevallen, en wist van zijne buitengewone faculteiten wél gebruik te maken, geheel naar zijn goeddunken.

Eene der eerste bevelen die de Gebieder uitgaf, was de verordening tot het dragen van een onderscheidingsteeken als aanhanger der Federale regeeringsvorm, welk teeken bestond in een rood lint dat de mannen in het knoopsgat en een rood strikje dat de vrouwen in het haar moesten dragen als een bewijs dat zij van de Federale partij waren.

Hij liet zijn portret in de kerken ophangen en op triumfeerwagens door de stad rondrijden.

Alle officieele documenten begonnen met de volgende woorden:
Leve de Argentijnsche Confederatie.

Sterven de wilden unitaries.

De doodstraf was bijna de eenige straf die men toepaste hetzij voor stelen, deserteeren of dergelijken. Men fusileerde zonder vorm van proces of zonder verdediging, al verdacht men iemand maar.

Men stond den moord toe, als de vermoorde maar van de tegenpartij was.

Rosas was het, die den wurgpaal invoerde, bedient door een troep bandieten die een ieder aanrandden, die niet dacht zooals de tiran, geeselende of de hals afsnijdende.

Alle wetten welken het eigendom en de rechten beschermden, werden vertreden door die bandieten.

Zachtjes aan verdwenen de hospitalen en scholen, de vrije pers en al wat het land in vooruitgang gewonnen had, plaats makende voor de barbaarschheid.

De provincieën waren niet gelukkiger dan de stad.

De Federale gezaghebbenden waren gedweëen werktuigen van Rosas. Gedurende de tirannie van Rosas stierven meer dan 22.400 Argentijnen hetzij gefusileerd, vergiftigd of onthoofd, volgens Rivera In-

darte. Zelfs de vertegenwoordigers van vreemde natiëën werden brutaal en hard behandeld.

De verheffing van Rosas en zijne tirannie deed in 1859 het volk herleven en Generaal Lavalle drong het land binnen. Terzelfder tijd drong men de Banda Oriental binnen en begon het beleg van Montevideo, dat jaren geduurd heeft.

Een troep Gauchos op weg naar Jujuy passeerden het huis van dien dapperen Generaal, losten hunne geweren en eene kogel doorboorde de borst van dien braven en onverschrokken militair.

Nieuwe onlusten tot zelfs internationale kwesties tusschen Engeland en Frankrijk ontsproten in dat tijdstip, doch Rosas wist altijd te triomfeeren, totdat Generaal Justo José Urquiza, die de tirannie van Rosas moede was besloot zijne macht te breken.

Op den 1^{en} Mei 1851 zond Urquiza eene proclamatie aan al de provincies, hen uitnoodigende tot den oorlog tegen den tiran. Hij teekende een bondgenootschap met Brazilië en de Rep. Orientaal en zich aan het hoofd stellende van 50.000 man versloeg hij het leger van den Gouverneur van Buenos Aires den 5^{en} Feb. 1852 te Monte Caseros op 20 KM afstand van Buenos Aires, zoo dat met deze nederlaag des gebieders het tijdperk der tirannie geëindigd was.

Rosas vluchtte van het slagveld en weinige uren daarna scheepte hij zich in op een Engelsch schip, dat hij van tevoren klaar had liggen en dat hem naar Engeland overbracht waar hij stierf in 1877 op 84 jarigen leeftijd, berouw voelende over het kwaad, dat hij aan zijn vaderland berokkend had.

Daarmede was alles nog niet uit, daar, op 11 September van het zelfde jaar weder eene revolutie uitbrak, doch het jaar daarop vereenigde in Santa Fé het Nationale Congres en kondigde den 25^{en} Mei de Federale Constitutie af, Generaal Urquiza tot President der Argentijnsche Republiek benoemde.

Gedurende de regeering van Urquiza maakte men eene nieuwe wet voor inkomende rechten door de afscheiding van Buenos Aires noodzakelijk teweeg gemaakt, en werd vastgesteld, dat alle zeeschepen welken direkt tot Rosario doorgingen vermindering van inkomende rechten hadden, terwijl die welke direkt naar Buenos Aires kwamen meer betaalden.

Door dat Buenos Aires daar niet mede tevreden was, was er een nieuw gevecht nodig in Cepeda 23 October 1859 terwijl men om den vrede voorgoed te verzekeren eenen anderen slag leverde in Pavon 17 Sept. 1861, waar de wapens van Buenos Aires de zegen behaalden.

Urquiza trok zich terug naar Entre Rios en Derqui verloor het Presidentschap.

Van toen af kreeg het land den naam van Argentijnsche Republiek waarvan tot President den Generaal overwinnaar Don Bartolomé Mitre benoemd werd,

HOOFDSTUK VI.

Gedurende de regeering van Generaal Mitre breidde zich de kolonizatie uit, de constructie van nationale scholen; het wetboek van koophandel werd bekrachtigd, en handel en industrie ging met groote schreden vooruit.

De Federale regeering vestigde zich in Buenos Aires.

Terwijl Buenos Aires de vruchten plukte des vredes, werd die wederom verstoord door eenen aanval van de regeering van Paraguay.

Brazilië in bondgenootschap met de Rep. Oriental was in oorlog met Paraguay onder de regeering van den Dictator Francisco Solano Lopez.

Deze had aan den President der Argentijnsche Rep. toestemming gevraagd om zijne troepen door Corrientes te laten passeeren teneinde de Provincie van Brazilië, Rio Grande, tekunnen binnentrekken.

Daar Generaal Mitre onzijdig wenschte te blijven weigerde hij dit toe te staan.

Paraguay over deze weigering verbitterd, trok de Provincie Corrientes met zijne troepen binnen en maakte zich van twee Argentijnsche schepen meester, welke geankerd lagen, zonder den oorlog verklaard te hebben.

De Argentijnsche overheid doogde dien brutalen aanval niet en sloot zich bij de twee vereenigde landen aan en vormde met dezen een drievoudig verbond met het doel den tiran van Paraguay te verdrijven.

Deze oorlog duurde 5 jaren van 1865 tot 1870 waarbij de vereenigde landen de overwinning behaalden, en de forten Humaitá en Curupaty namen.

Het eenige voordeel dat Argentinië daarbij had, was het volk van Paraguay van de tiranie van Lopez bevrijd te hebben, welke gedroomd had van keizerskronen gelijk Napoleon, doch even zoo viel.

Generaal Mitre werd opgevolgd door Don Domingo Faustino Sarmiento voor het termijn van presidentschap van 15 October 1868 tot 15 Oct. 1874.

Gedurende zijne regeering maakte men de eerste nationale volksbegroting in 1869. Het onderwijs maakte groote vorderingen er kwamen bibliotheken, normaal scholen, de spoorweg van Córdoba werd ingewijd, de stad meer versierd en men stichtte de vereeniging tot bescherming van dieren.

In dat tijdstip werd in Entre-Rios den kapitein Generaal Gouverneur Urquiza vermoord.

Deze moord gaf aanleiding tot eene gewapende tusschenkomst welke der natie vele schatten gekost heeft.

Het president tijdperk van 1874 tot 80 werd waargenomen door Doctor Nicolás Avellaneda (dat tijdperk duurt 6 jaar).

Gedurende zijne regeering werd de emigratie zeer uitgebreid, de spoorweg van Tucumán ingeweid, de normale scholen in aantal vermeerderd, de verzoening tusschen de politieke partijen teweeggebracht, zoodat de Mitristas, Alsinistas en Avellanedistas partijgenooten van Mitre, Alsina en Avellaneda, zich weder vereenigden en deel namen in de regeering.

De Minister van Oorlog Doctor Adolfo Alsina begon den strijd tegen de indianen van het zuiden, welke doorgezet en met goede uitslag geeindigd werd door zijnen opvolger als minister; Generaal Julio Roca, welke ongeveer 5.000.000 □ K. M. land aan den Minister van Landbouw kon afdragen waarover de indianen meester waren geweest.

Bij het einde van Doctor Avellanedas tijdperk ontstond er eenen nieuwen strijd voor het candidaatschap van President, tusschen Doctor Carlos Tejedor Gouverneur van Buenos Aires en Generaal Julio Roca minister van Oorlog.

Doctor Tejedor bood tegenstand in de Stad Buenos Aires met een paar bataljons Provinciale militie troepen, terwijl het staande leger den nationalen overheden gehoorzaamden.

De nationale uitvoerende macht en het Congres vestigde zich in het stadje Belgrano, totdat de nationale den provincialen troepen overwonnen hadden in de slagen van Puente Alsina en Corrales waarmede de strijd geeindigd was.

Generaal Roca nam het beheer in handen 12 October 1880.

Den 6^{en} December 1880 verklaarde men Buenos Aires de hoofdstad van de Republiek, waarom het noodig was eene nieuwe hoofdstad voor de Provincie te benoemen. Daarvoor stichtte Gouverneur Doctor Dardo Rocha de stad La Plata op 19 November 1882.

De opvolger van Generaal Roca was Doctor Miguel Juárez Celman

welke aan het bewind kwam 12 October 1886 en regeerde tot 6 Aug. 1890 toen hij het Presidentschap neerlag, omrede der revolutie die toen uitbarstte, en de vicepresident Doctor Carlos Pelligrini hem verving tot het einde van het presidents tijdperk.

Op 12 October 1892 steeg Doctor Luis Saenz Peña tot president tot 22 Jan. 1895 toen hij zijn mandaat neerlegde en weder opgevat werd door den vicepresident Doctor José Evaristo Uriburu, die den 12^{en} October 1898 het gezag overdroeg aan den Luitenant Generaal don Julio Argentino Roca welke voor de tweede maal gekozen werd tot Constitutioneel President van de Argentijnsche Republiek.

Argentinië is in de laatste jaren zeerveel vooruit gegaan met de constructie van Spoorwegen en de uitbreiding der Scheepvaart, waardoor hare schoone hoofdstad in direkte verbinding is gekomen met hare rijke Provinciën en zoo doende de exportatie veel vermeerderd is.

Evenzoo is daardoor de industrie van het land zeer toegenomen en geeft werk aan de duizenden die hier jaarlijks in Argentinië aankomen.

Alleen de oneenigheid met Chile over de grensscheiding (eene zeer oude kwestie) heeft het land gedurende langen tijd in alarm gehouden, tot dat die zaak tenlaaste door Engeland beslist werd, welk als scheidsrechter gekozen was en den Kolonel Holdich hier zond als vertegenwoordiger.

Door deze oneenigheid echter zijn leger en vloot zeer vermeerderd en versterkt geworden, zoodat die heden de sterksten der Zuid-Amerikaansche naties genoemd mogen worden.

Het is gedurende de Regeering van Generaal Roca dat de groote en schoone haven en droogdok (Puerto militair) te Bahía Blanca gemaakt werd geprojecteerd door den Ingenieur De Luiggi. Door de schoone ligging en het buitengewone goede klimaat van de Argentijnsche Republiek, kan men er alle produkten van de wereld planten, voornamelijk granen, is een land zeer rijk aan vee en mijnen wat haar een der rijkste landen der wereld maakt en door het bezit van hare groote uitgestrekte en nog onbevolkte territories het meest geprefereerde land voor emigratie is van het heeal.

SCHETS VAN DE ARGENTIJSCH E REPUBLIEK

(ZUID AMERIKA)

VOLGENS OFFICIEELE OPGAVEN

EENE SCHETS VAN DE ARGENTIJSCH E REPUBLIEK

De Argentijnsche Republiek is gelegen in het uiterste zuiden van Zuid Amerika tusschen den 22^{en} en 55^{en} graad zuiderbreedte en den 55^{en} en 75^{en} graad Noorderlengte. Het grootste deel van het land is daarom gelegen in de gematigde luchtstreek terwijl de Vereenigde Staten van Noord Amerika grootendeels in de koude luchtstreek liggen. Ten westen grenst het aan het Andes-gebergte en vormt eene grasvlakte of prairie van het N. W. naar het Z. O. en rust op eenen ondergrond van klei, zand en kalk van ongeveer 20 meter diepte of meer, met eene ploegbare diepte van 50 tot 150 centimeter (50 centimeter is een Engelsche voet). De grond is buitengewoon goed voor landbouw op groote schaal, in alle gedeelten waar de jaarlijksche regenval 50 centimeter bereikt of waar besproeiing doenlijk is. Argentina is eene federale republiek en heeft de zelfde regeering als de Vereenigde Staten van Noord Amerika, is verdeeld in 14 Provinciën en 10 territories (landstreken) met de volgende uitgestrektheid en bevolking:

Provincies en Territories	Oppervlakte in □ Kilometers 1901	Bevolking		Per □ Kilometer
		1869	1895	
Buenos Aires (hoofdstad)	186	187.246	665.854	5568
» » (Provincie)	505.131	507.761	921.168	3
Santa Fe.....	151.906	89.117	597.188	3
Entre Ríos.....	74.571	154.571	292.019	4
Corrientes.....	85.402	129.025	259.618	3
Córdoba.....	161.036	210.508	551.225	2
San Luis.....	75.923	54.294	81.450	1
Santiago del Estero.....	103.016	152.898	161.502	2
Mendoza.....	146.378	65.403	116.156	1
San Juan.....	87.345	60.519	84.251	1
Rioja.....	89.498	48.747	69.502	1
Catamarca.....	125.138	79.962	90.161	1
Tucumán.....	25.124	108.955	215.742	9
Salta.....	161.090	88.955	118.015	1
Jujuy.....	49.162	40.579	49.715	1
Los Andes.....	64.500	—	1.149	—
Misiones.....	29.229	—	55.163	1
Formosa.....	107.228	—	4.829	0,03
Chaco.....	156.655	—	10.424	0,07
Pampa.....	145.907	—	25.914	0,2
Neuquen.....	109.705	—	14.517	0,1
Río Negro.....	196.695	—	9.241	0,05
Chubut.....	242.059	155	5.748	0,01
Santa Cruz.....	282.750	—	1.058	0,005
Tierra de Fuego.....	21.499	—	477	0,02
	<u>2.950.120</u>	<u>1.757.076</u>	<u>3.956.060</u>	<u>1.3</u>
Indianen.....	—	95.158	50.000	
Niet in de volkstelling opgenomen.....		?	60.000	
Argentijnen verspreid....		47.276	50.000	
Totaal der bevolking...	<u>2.950.120</u>	<u>1.877.490</u>	<u>4.994.911</u>	<u>1.3</u>

De bevolking werd in het jaar 1901 begroot op 5.000.000. Het territorie de Andes werd ingelijfd na de begroting van 1895. Van de inwoners 72 % zijn Argentijnen en 28 % zijn vreemdelingen. Met betrekking van de reeds gegeven tafel zoowel als voor verdere berekening dient gemeld dat eene □ (vierkante) Kilometer is gelijk aan 247 acres en eene acre is ongeveer een halve morgen.

De immigratie gedurende de laatste 5 tientallen jaren is als volgt:

ZUIDELIJK GEDEELTE DEN HAVEN VAN BUENOS AIRES.

GOUVERNEMENTS GEBOUW. IN BUENOS AIRES.

Jaar	Aantal	Nationaliteit	Aantal
1851 '60	20.000	Italianen	1.489.168
1861 '70	159.570	Spanjaarden	538.579
1871/80	260.615	Franschen	162.193
1881/90	846.568	Engelschen	55.990
1891, 1900	654.049	Oostenrijkers	51.489
		Duitschers	27.787
		Zwitsers	24.805
		Belgen	19.060
		Verschillenden	75.929
			1.920.800

De volgende tafel duidt de bevolking aan van Argentina in vergelijking met enkele Europeesche landen:

Land	KM oppervlakte	Bevolking
Frankrijk	529.500	58.000.000
Zweden en Noorwegen	775.000	6.800.000
Belgie	29.500	6.200.000
Nederland	53.500	4.600.000
Duitschland	540.500	49.500.000
Zwitserland	41.400	5.000.000
Oostenrijk-Hongarijen	617.000	41.500.000
Italië	296.000	50.000.000
Ierland	86.000	4.700.000
Argentinië	2.950.500	484.500.000
	2.950.120	5.000.000

Consumptie per inwoner is:

Land	Kilogrammen			Liters	
	Vleesch	Koren	Suiker	Wijn	Bier
Argentinië	157	172	12	22	3
Duitschland	59	185	9	5	98
Oostenrijk-Hongarijen	58	185	8	21	32
Spanje	52	200	5	79	1
Vereenigde Staten NA	69	188	20	2	59
Frankrijk	55	216	10	102	21
Engeland	65	195	50	2	122
Italië	45	158	15	91	1
Canada	127	200	22	5	4
Australië	127	220	51	3	6

AVENIDA DE MAYO IN BUENOS AIRES.

PALERMO-PARK SCHOONSTE EN MEEST GELIEFKOOSDE WANDELPLAATS DER INWONERS VAN BUENOS AIRES.

De heerschende Godsdienst is Roomsch Katholiek doch volgens de artikelen 14 en 20 van grondwet hebben alle inwoners het recht den Godsdienst uit te oefenen, dien zij het best denken, zij zijn dus geheel en al vrij.

Het gouvernement heeft de volgende landerijen voor huur of verkoop.

LAND VAN DEN STAAT

In Santa Cruz	61.626.441 acres	
» Chubut	55.687.985 »	
» Rio Negro	57.266.051 »	
» Chaco	52.172.861 »	
» Neuquen	45.249.925 »	
» Formosa	21.450.155 »	
» Pampa	7.718.261 »	
» Tierra del Fuego	4.660.418 »	
» Misiones	1.956.240 »	
Totaal	257.758.545 acres	Zijn ongeveer halve morgens

DE GROND.

Drievierde gedeelte van het beploegbare land in de Republiek is gevormd door aangeslibde uitstortingen van vulcanische uitbarstingen en van steenachtige afkomst die vaste velden gevormd hebben, doorsneden van heuvels van fijne, lichte, dikwijls losse en zelden stijve grond, welke vrij is van steenen en over het algemeen doordringbaar, als ook hunne ondergronden welken eene diepte hebben die verschilt tusschen 10 en 50 Engelsche duimen (inches). Bijna altijd bevatten deze gronden eene groote hoeveelheid van vruchtbare aarde en zijn daarom buitengewoon goed voor landbouw. Het land in de provincie Buenos Aires en in het zuiden van Córdoba en Santa Fé bezit eenen lichten puimsteenachtigen grond, meestal vlakke velden vormende, welken gemakkelijk ontwateren en beschouwd worden als de beste landen der wereld. Meer naar het zuiden worden deze landen meer zandachtig.

Westwaarts strekken zich de landen uit van de Pampa en de lichte zandachtige grond wordt meer vruchtbaar, in de provincie van San Juan en Mendoza waar de grond diep is, meestal gemengd met kei-steen met eenen ondergrond van kiezelsteen (Shingle) van ver-

STUDENTEN IN DE RECHTEN OP WEG NAAR DE LOTING
IN DE UNIVERSITEIT.

schillende grootten wat deze landen bevoordeeld in hunne natuurlijke ontwatering en gemakkelijke bevochtiging.

De provincie van San Luis is bijna gelijk aan de vorigen, maar in generaal is haar grond doordat die niet zoo diep is armer en slechter.

In de bergachtige provincien van het noorden als Tucumán, Salta, Jujuy en Catamarca wordt gemeenlijk eenen zwarten en zeer vruchtbaren grond aangetroffen en bereikt in de valleien somtijds eene diepte van 4 of 5 voet, doch niet in allen.

De grond van Rioja is niet zoo vruchtbaar, terwijl die van Chaco en Formosa in vruchtbaarheid gelijk staan.

De grond van Santiago del Estero is bijna gelijk aan dien van het noorden van Córdoba waar de vlakke landen zandig zijn, iets droog en met eenig hout beplant.

In Entre Rios en het zuiden van Corrientes is de grond zandachtig, somtijds kleiachtig en gemeenlijk licht.

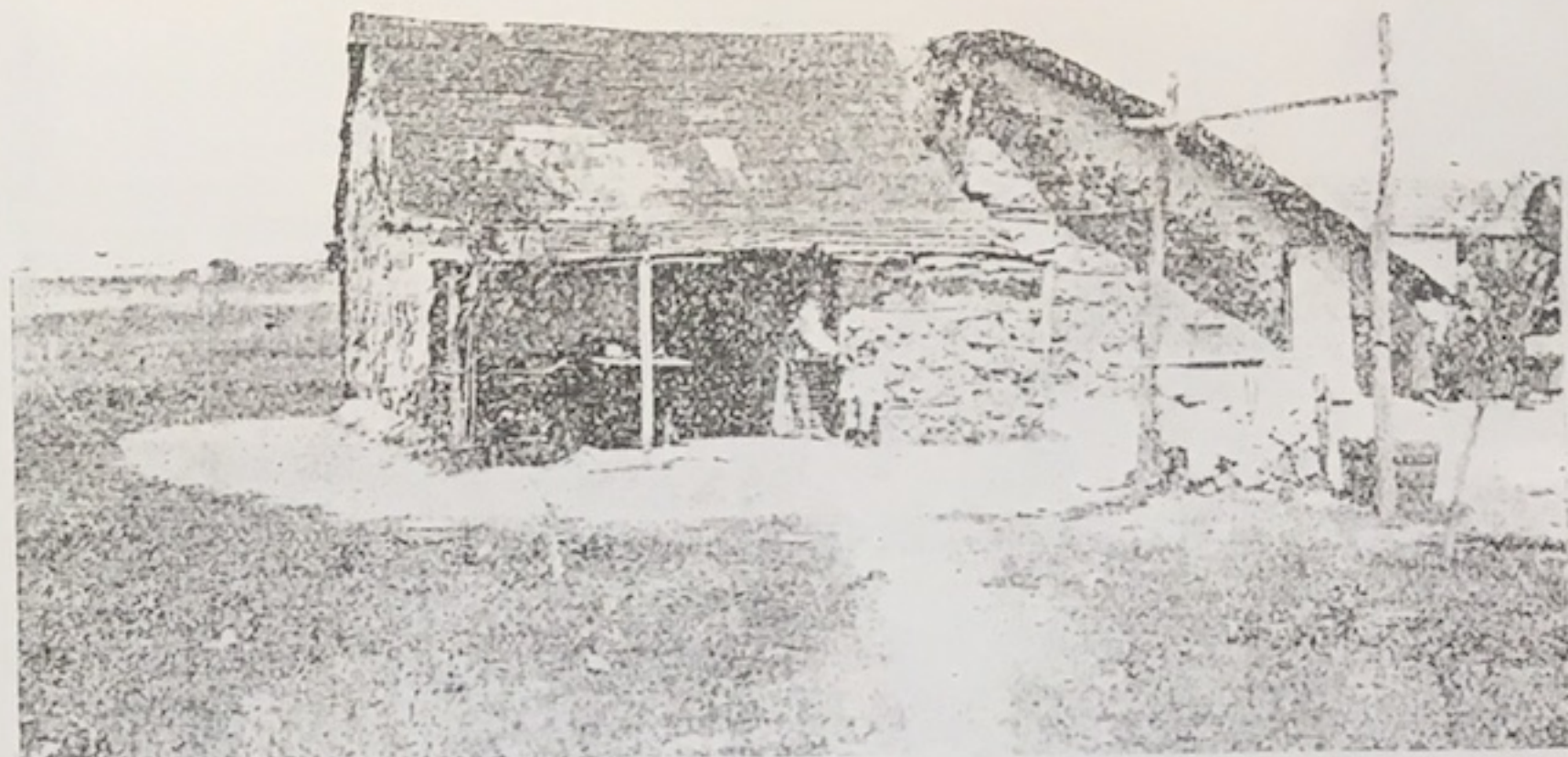
Het noorden van Corrientes en een groot gedeelte van Misiones heeft lichten kleiachtigen en ijzerhoudenden grond van grooten rijkdom.

Ten laatste, het zuiden van de Republiek, Rio Negro, Neuquen, met Chubut, Santa Cruz en Tierra del Fuego die gronden bezitten ongeveer, met de zelfde eigenschappen als die van de Pampa. Het zijn gemeenlijk lichte zandachtige gronden met uitzondering van de valleien, die rijke, vochtige, kleiachtige gronden bezitten.

WATER.

In 90 % van de Republiek kan goed water verkregen worden. In het overige tiende gedeelte zou het te kostbaar zijn invergelijking met de profijten om dat van water te voorzien. Het wordt gemeenlijk uit putten verkregen die eene diepte hebben van 5 tot 75 voet. Kunstmatige fonteinen heeft men verkregen in alle streken waar men er voor geboord heeft. Meer dan 5000 van die boringen zijn er gedaan waarvan er 400 het water boven den grond brachten. De overige brachten het water maar tot op zekere hoogte (Semi Surgent) en waar het dan verder opgepompt werd. De diepten van die Boringen (Surgent en Semisurgent) zijn als volgt:

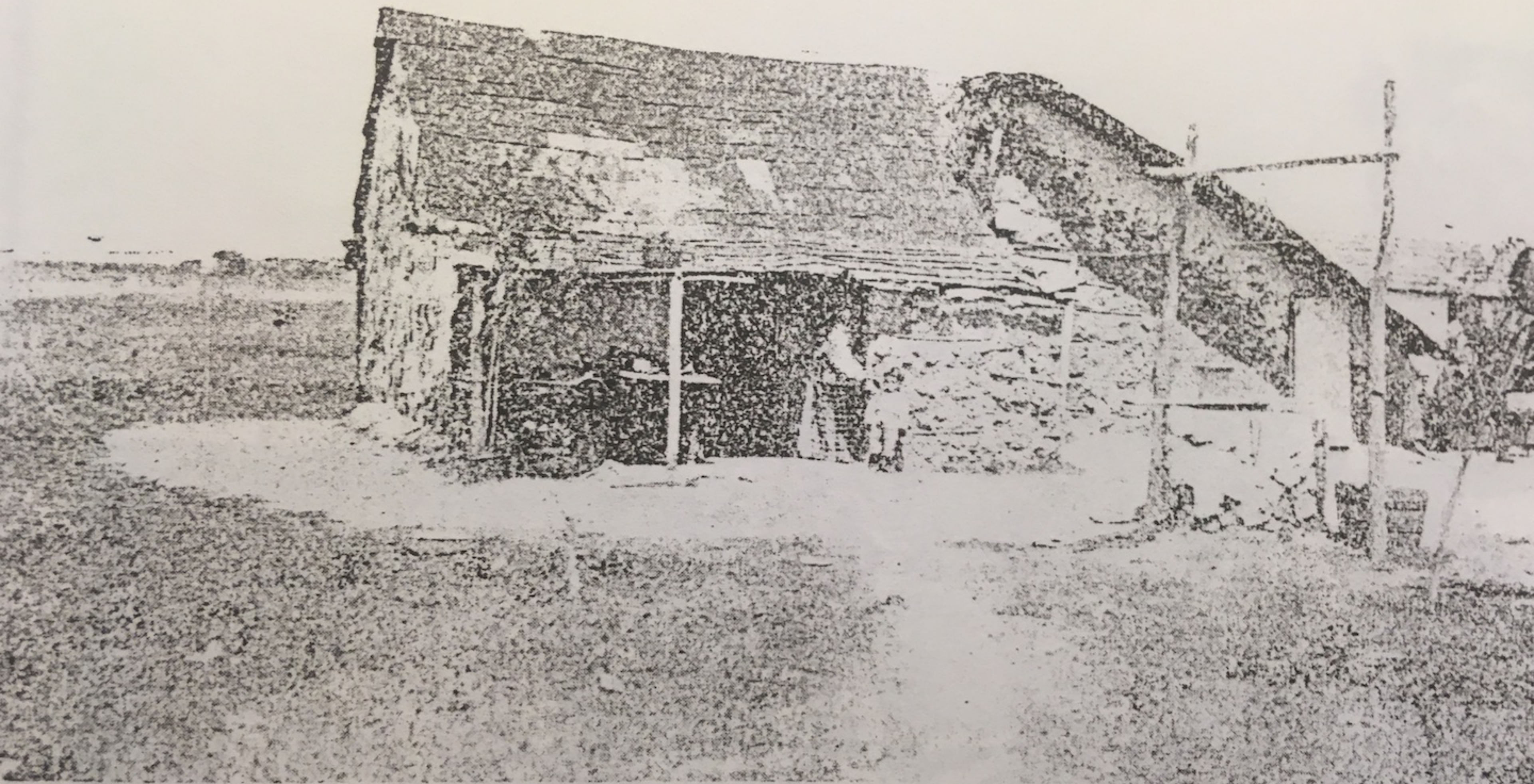
	van	25 tot	740	voet of van	8 tot	245	meter
Buenos Aires	»	42	»	156	»	»	4 » 52 »
Entre Rios	»	12	»	216	»	»	4 » 72 »
Santa Fé	»	15	»	204	»	»	5 » 69 »
Corrientes	»						

BOERENHOFSTEDEN IN DE KOLONIE ESCALANTE IN CHUBUT WAAR ZICH 60 FAMILIES GEINSTALEERD HEBBEN GEINMIGREERD VAN TRANSVAAL EN ORANJE.

MEEST GEBRUIKELIJK TRANSPORTMIDDEL IN ARGENTINIE

BOERENHOFSTEDE IN DE KOLONIE ESCALANTE IN CHUBUT WAAR ZICH 60 FAMILIES
GEINSTALEERD HEBBEN GEINMIGREERD VAN TRANSVAAL EN ORANJE.

Córdoba	van	96	tot	965	voet	of	van	52	tot	222	meter
San Luis	»	450	»	1200	»	»	»	155	»	400	»
Santiago	»	180	»	1500	»	»	»	60	»	500	»
Catamarca	»	700	»	1500	»	»	»	250	»	500	»
Rioja	»	55	»	578	»	»	»	41	»	126	»
Tucumán	»	180	»	952	»	»	»	60	»	511	»
Pampa	»	158	»	158	»	»	»	46	»	112	»
Formosa	»	21	»	794	»	»	»	7	»	265	»
Santa Cruz	»	168	»	525	»	»	»	56	»	142	»

DE LANDBOUW.

De 728.680.000 acres (2.950.120 □ KM) die de territories van Argentinië uitmaken zijn verdeeld in 253.195.000 acres van ploegbaar land en 475.484.000 acres in bosschen, berggronden, meeren, rivieren heuvels, droogedorregronden steden en dorpen 240.000.000 acres kunnen bebouwd worden zonder dat het noodig is ze te besproeien en 10.000.000 kunnen besproeit worden alhoewel er tot nu toe niet meer dan 2.000.000 van besproeid wordt.

De totaal bebouwde oppervlakte in 1890 en 1901 was:

PRODUKTEN	IN ACRES, EN 1890	IN 1901
Koren	5.000.000	8.500.000
Miaaz	2.062.000	5.157.000
Vlas	95.000	1.520.000
Graansoorten	112.000	250.000
Klaver	1.550.000	2.500.000
Kanariezaad	50.000	59.400
Suikerriet	65.700	115.000
Wijn	75.000	110.900
Tabak	15.000	51.750
Verscheidenen	480.000	950.000
	<u>7.478.700 acres</u>	<u>17.174.050 acres</u>

DE HOFSTEDE (ESTANCIA).

De algemeene hofstede, hier te lande estancia genaamd, is een stuk land van 5000 tot 700.000 acres groot gemiddeld genomen, echter zijn er van 25.000 acres (ongeveer 12.500 morgen).

Zij kunnen verdeelt worden in 7 soorten, te weten:

- 1^e Estancias bestemd alleen voor paarden koeien en schapenteelt
- 2^e Paarden; koeien- en schapen-vetweiding voor verkoop.

KORALEN EENER ARGENTIJSCHER HOFSTEDE
NEUSRING BEVESTIGENDE AAN JONGE STIEREN.

INLANDSCHE WASCHVROUWEN IN SANTA FE.

- 5° Vetweiding van koeien en schapen alleen.
- 4° Fokkerij, vetweiding en landbouw tezamen.
- 5° Landbouw en veeteelt.
- 6° Fokkerij, vetweiding en melkerij.
- 7° Melkerij alleen.

Al deze estancias zijn min of meer op dezelfde wijze ingericht. Zij is omringd en verdeeld door uit ijzerdraad bestaande omheining, en weder verdeeld in koraals en stukken land van 200 tot 5000 acres, met één of twee watertrogs en putten wanneer er geene rivieren of beekjes doorstroomen om het vee tedrenken. Een zeker getal dier koraals zijn bestemd voor fokkerij en het vruchtbaarste gedeelte afgebaakt voor weiden. Het heerenhuis is gemeenlijk in het midden geplaatst, omgeven door het huis voor den voorman, huisjes voor de knechts, loodsen tot berging van karren, gereedschappen, huiden, wol, granen en dienstig voor schapenscheeren, kippenhokken en een trog om schapen te reinigen.

Gemeenlijk is het huis omringd door boomgaard, moestuin, en wat hakhout geplant. Het vee wordt altijd gesepareerd gehouden volgens ouderdom en geslacht, de melkkoeien het dichtst nabij. De schapen worden gemeenlijk geweid in kudden van 1500 tot 2000, en bewaakt door herders, waarvoor huisjes gebouwd worden op de grens van de estancia, waarzij met hun gezin wonen, en ontvangen als loon 25, 50, 35, 40 of 50 percent van de voortbrengst der kudde die zij bewaken en verzorgen.

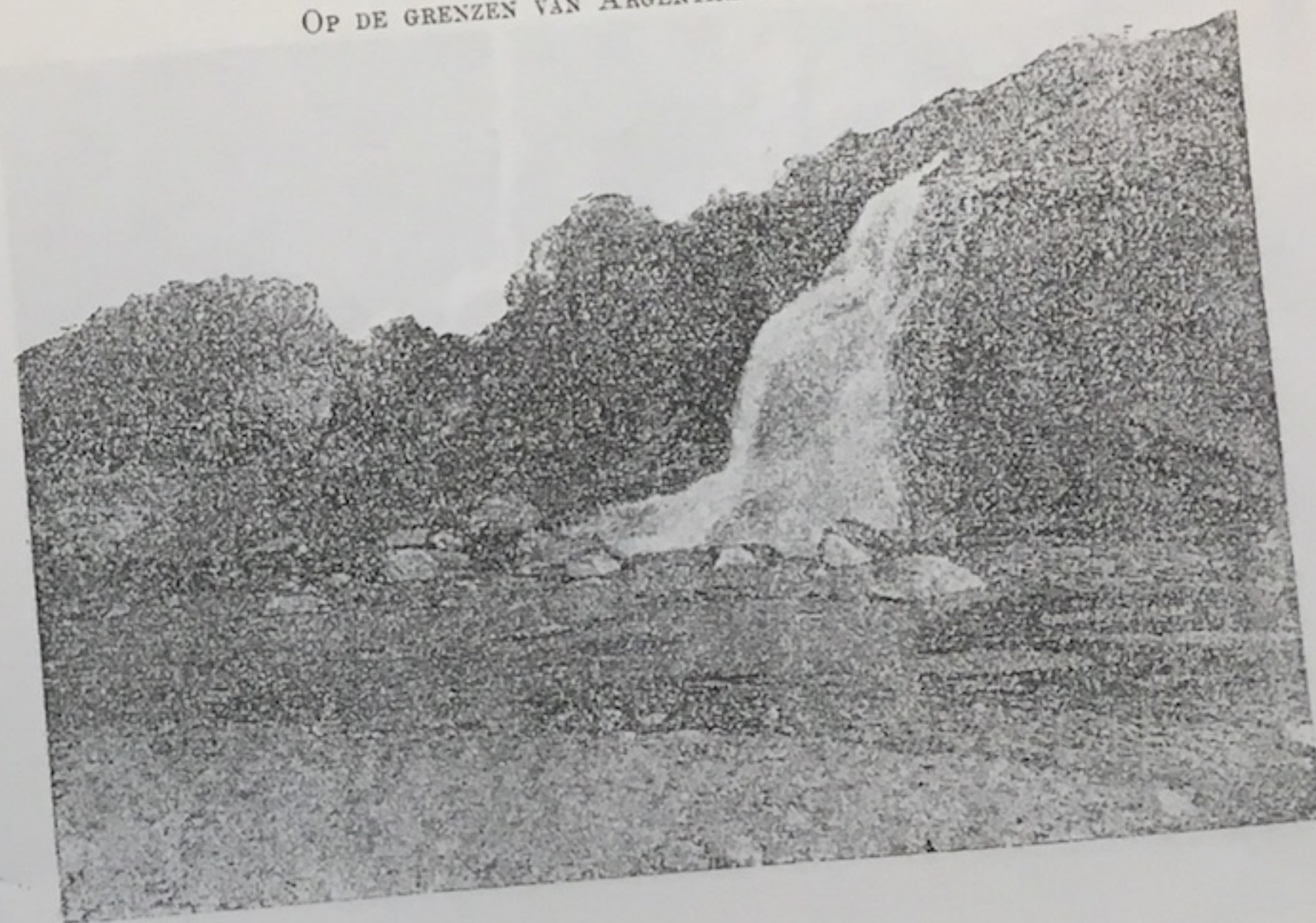
Bijna op alle estancias houdt men paarden, koeien en schapen, daar men zelden estancias vindt, waar men zich tot één soort beesten bepaalt. Daar waar men stieren fokt houdt men weinig paarden en in het geheel geen schapen.

Wanneer men zich toelegt op melkerij, weidt men de koeien in kudden van 150 tot 200 en betaalt men de arbeiders die hen verzorgen, oppassen en melken 40 of 50 percent van de melk, boter of room opbrengst.

Daar waar landbouw en veeteelt samen gaan, wordt er gemeenlijk eene familie (gezin) op 150, 200, of 500 acres land gezet, voorzien van paarden, ossen, ploeg en eggen om het te bewerken, voor den tijd van 2, 3 of 5 jaren en ontvangen dan de helft van den oogst, het maaien en dorschen voor gezamenlijke rekening met den eigenaar. Soms geeft de eigenaar alleen het land en de werkbeesten, waarvoor hij dan 10, 15 of 20 percent van den oogst ontvangt en tevens het dorschen betaalt van het gedeelte dat hem toekomt.

HET GEBERGTE (LAS CORDILLERAS)
OP DE GRENZEN VAN ARGENTINIË EN CHILE.

EENE DER SCHILDERACHTIGE BERGEN VAN DE PROVINCIE CORDOBA.

VEETEELT.

De veeteelt is bijna het zekerste en voordeeligste bedrijf, omreden de landhuur en de onkosten voor het houden van vee veel lager en het klimaat veel zachter is dan in andere landen der wereld. De profijten verkregen door den veeteelt, hangt veel af van het bedrijfskapitaal, daar met het oog op de fokkerij, de bewaking en veele andere dingen evenveel kost voor 500 als voor 1000 en de onkosten vereischt voor 2000, is niet veel meer dan 10% hooger dan wat men voor 1000 nodig heeft. Bijgevolg is het goed wanneer er zich veele boeren vestigen met weinig kapitaal om zich te vereenigen, om zodoende de onkosten veel kleiner te maken.

De veeteelt vindt plaats in 3 verschillende vormen.

- A. Op gekocht land.
- B. Op gehuurd land.
- C. In compagnonschap met land of veëigenaars.

De volgende tafel geeft een idee hoe er met verschillende kapitalen kan gewerkt worden en vaste getallen nemende voor verschillende streken, de rijkste kampen van de provincie Buenos Aires, Entre Rios en Santa Fé uitsluitende, daar deze eene zuivere winst in het veefokken geven van 12 tot 15% voor gekocht en van 20 tot 25% voor gehuurd land.

Op gekocht land met en kapitaal van :

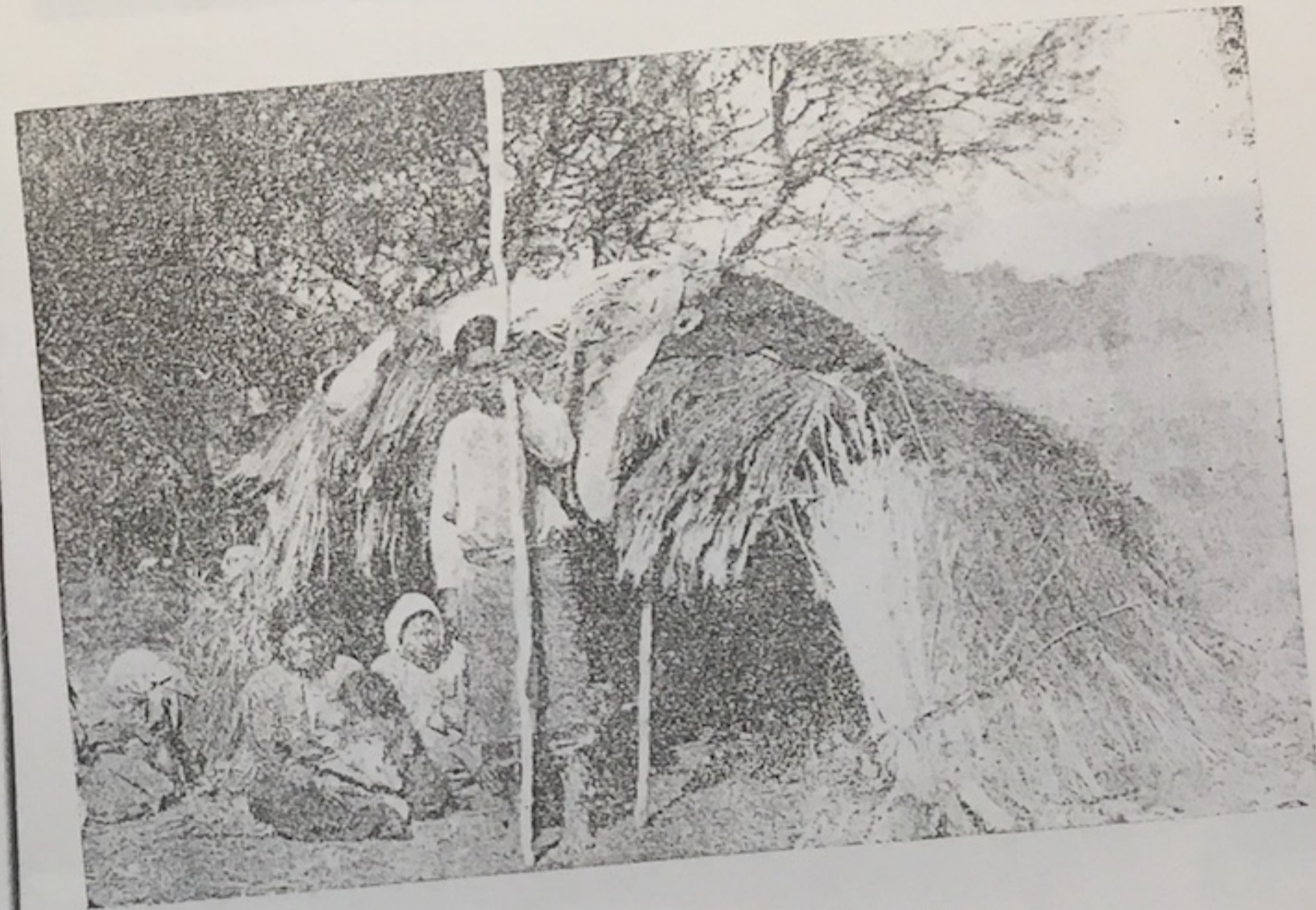
Met kapitaal van...	\$ 10.000		\$ 25.000		\$ 50.000	
	Hoeveelheid	waarde	getal	waarde	getal	waarde
A) Santa Cruz, Oosten van Neuquen, Rio Negro of Chubut.						
Land tegen 1 \$ de acre	3.500	3.500	8.000	8.000	17.000	17.000
Schape tegen 1.50 per stuk	2.800	4.200	6.000	9.000	15.000	19.500
Koeien » 12.— » »	10	120	50	600	50	600
Paarden » 20.— » »	10	200	20	400	50	600
Huizen scheidings. Putten enz :		1.980		7.000		12.500
		<u>\$ 10.000</u>		<u>\$ 25.000</u>		<u>\$ 50.000</u>

B. Centrum N & Z van de Pampa, Z van San Luis, Neuquen en Rio Negro.

Land tegen \$ 0.50 de acre	4.500	2.250	10.000	5.000	20.000	10.000
Koeien » » 8 per stuk	700	5.600	1.500	12.000	3.375	27.000
Schape tegen \$ 1 per stuk	1000	1000	1000	1000	1000	1000
Paarden » \$ 15 » »	10	150	20	500	50	450
Huizen Scheidings. Putten enz:		1000		6.700		11.550
		<u>\$ 10.000</u>		<u>\$ 25.000</u>		<u>\$ 50.000</u>

ARGENTIJSCH E VEEDRIJVERS HUN MAAL GEBRUIKENDE IN HET KAMP

WONING DER INDIANEN VAN PATAGONIE.

C) Oosten, Z O, en N O vande Pampa.

Land tegen \$ 2 de acre	2.500	5.000	5.000	10.000	11.000	22.000
Koeien » » 8 per stuk	550	2.800	850	6.800	1.800	14.400
Schapen » » 1 » »	1000	1.000	2.000	2.000	4000	4.000
Paarden » » 20 » »	10	200	15	500	50	600
Huizen Scheidingen. Putten enz:	4.000			5.900		9.000
	<u>\$ 10.000</u>			<u>\$ 25.000</u>		<u>\$ 50.000</u>

D) Uiterste W & Z W van Buenos Aires Z W van Santa Fé, Z van Córdoba.

Land tegen \$ 4 de acre	1.500	3.200	5.500	14.000	7.000	28.000
Koeien » » 8 per stuk	550	2.800	700	5.600	1.500	12.000
Schapen » » 1 » »	1.000	1.000	1.500	1.500	2.000	2.000
Paarden » » 20 » »	10	200	10	200	20	400
Huizen, Scheidingen, Putten enz:	800			5.700		7.600
	<u>\$ 10.000</u>			<u>\$ 25.000</u>		<u>\$ 50.000</u>

Schoone winst in gevallen.

A B C en D. \$ 800 tot 1.200. \$ 2.000 tot 5000. \$ 5000 tot 6.500

TAFEL ALS DE VOORGAANDE OPGEHUURD LAND.

Territories Santa Cruz, O van Neuquen, Rio Negro of Chubut, Pampa, Buenos Aires, of Santa Fé.

Schapen tegen \$ 1.50 per stuk	5.800	8.700	14.500	21.750	50.000	45.000
Koeien » \$ 12.— » »	—	—	50	600	50	600
Paarden » » 20.— » »	15	500	20	400	40	800
Huizen Putten enz:	4.000			2.250		5.600
	<u>\$ 10.000</u>			<u>\$ 25.000</u>		<u>\$ 50.000</u>

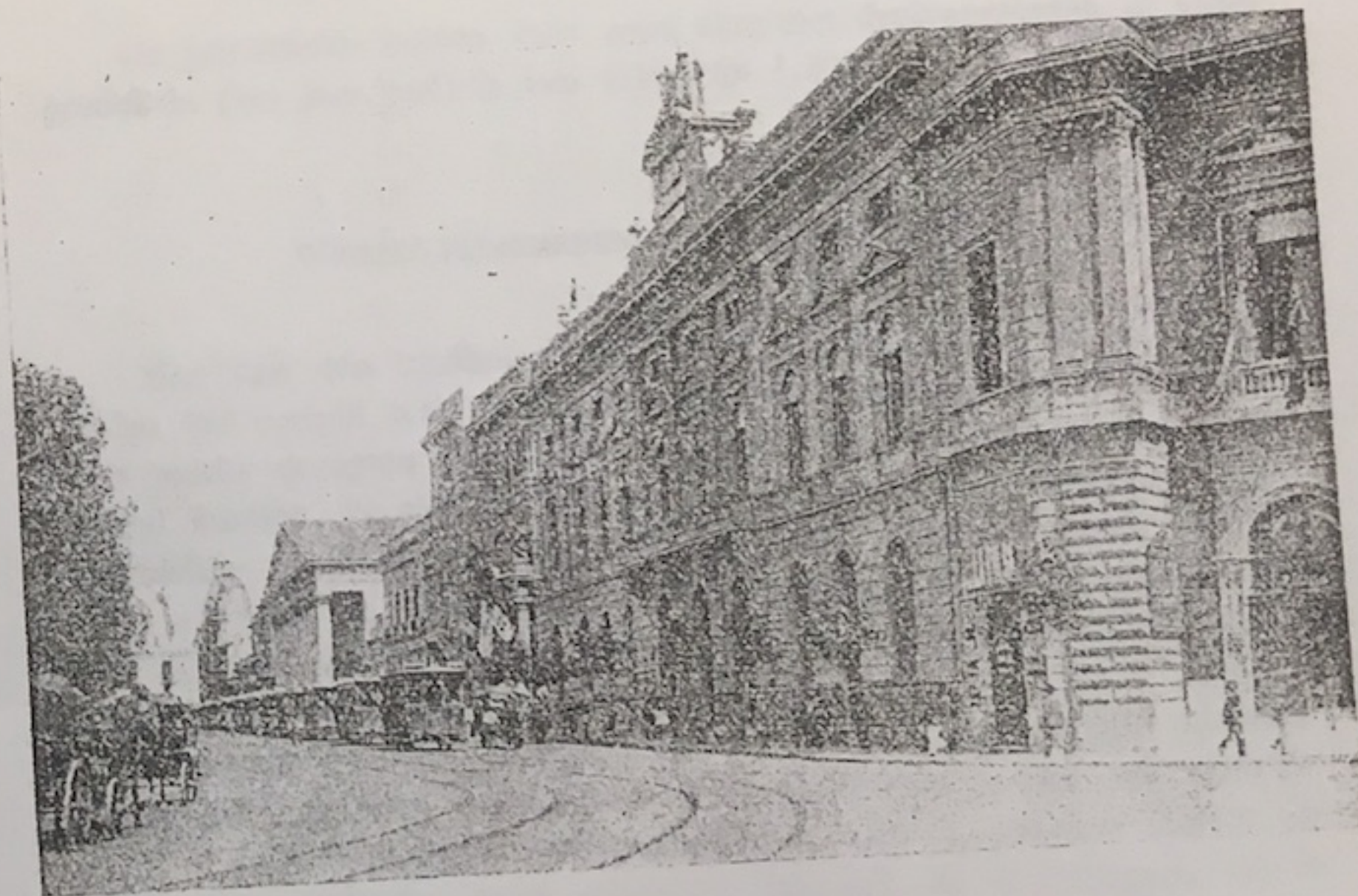
Schoone winst \$ 1.700 tot 2.000 \$ 5.700 tot 4.800 \$ 8.000 tot 10.000.

Een klein kapitalist die vee wil fokken kan beginnen in de Provincie van Buenos Aires als volgt:

De landeigenaar voorziet hem van huis, koraals trogs of drinkwaterbakken, het benodigde land en 800 schapen, en moet er zelf 800 schapen bij koopen, draagt zorg voor de geheele kudde en voorziet zich zelve van mondbehoefden, het schapenvleesch uitgezonderd dat hij van de kudde mag nemen (oude oois of slechte schapen) en al wat de kudde voortbrengt, wordt tusschen hen beiden verdeeld na er

EENE DER SCHILDERACHTIGE BOSSCHEN VAN MISSIONES.

BANCO DE LA NACIÓN (BANK VAN DE NATIE)
EN HET AARTSBISSCHOPPELIJK PALEIS EN CATEDRAAL IN BUENOS AIRES.

eerst de onkosten voor het scheeren en reinigen afgetrokken te hebben die door den landheer voorgeschoten worden. De herder mag echter kippen, melkkoeien en bijen houden, verder mag hij groenten en fruit-boomen planten voor eigen gebruik. Gemeenlijk maakt men dan kontrakt voor 5 jaar. Aan het einde van ieder jaar de voortbrengst van de wol, de hamels en schapehuiden wordt verkocht en verdeeld, terwijl de aanwas aan het einde van het kontrakt verdeeld wordt, waar de herder dan zijn aandeel kan nemen in schapen of het kontrakt vernieuwen wanneer het beiden goeddunkt.

Het benoodigde kapitaal voor dat plan zou zijn.

800 schapen tegen	\$ 1	\$ 800
6 paarden »	\$ 15	\$ 90

Meubelen gereedschappen en generale

onkosten voor het eerste jaar	\$ 250	\$ 1.140
-------------------------------	--------	----------

Met dit kapitaal en eene scheering van 5 1/2 tot 6 lbs. per schaaap de jaarlijksche winst kan berekend worden van 450 tot 550 dollars zonder terekenen wat hij kan maken van boter, kaas, kippen, honig enz: en indien zijne kinderen instaat zijn op de kudde te passen, kan hij zelf bij bureu gaan werken, wat met \$ 1, of meer per dag betaald wordt. Diene tot gids dat overal waar hier van dollars (\$) gesproken wordt, goud bedoeld is.

Uitgestrektheid in acres van de wijngaards in 1895 en 1901:

Provincie	1895	1901
Mendoza	22.400	31.200
San Juan	22.120	50.080
San Luis	2.500	1.250
Córdoba	1.400	5.550
Entre Rios	5.740	4.550
Rioja	1.400	5.100
Catamarca	2.050	6.250
Salta	2.510	1.250
Santa Fé	750	2.000
Buenos Aires	14.000	6.500
	72.170	109.550 acres

Wijn opbrengst in gallons=(4,544 liter)

	1892	1900
Mendoza	5.500.000	17.692.000
San Juan	5.940.000	5.812.000
San Luis	264.000	40.000

	1892	1900
Salta		1.555.000
Catamarca	668.000	
Rioja		75.700
Córdoba	88.000	414.000
Entre Rios	792.000	
	15.252.000	25.585.700 gallons

Wijn import in 1900 was 10.000.000 gallons.

» » » » » 25.400.000 »

Gebruik 55.400.000 »

De opbrengst van wijnen (struiken over de zes jaar oud) is van 12.800 tot 16.000 libras druiven per acre.

Van 18 tot 20 libras druiven geven een gallon wijn.

Eén acre druivenstruiken geeft van 700 tot 800 gallons.

De wijnoogst van hier vergeleken met Spanje en Frankrijk:

Argentinië	700 tot 800 gallons per acre.
Spanje	260 » 500 » » »
Frankrijk	246 » 290 » » »

De gemiddelde kosten voor eene acre met druivenplanten in volle produktie (zes jaar oud) is van 1.100 tot 1.500.

WISSELVALLIGHEDEN VAN DEN LANDBOUW.

Men kan den landbouw hier veiliger beschouwen dan in andere deelen der wereld wat het klimaat betreft. In landbouwstreken komen sterke droogten voor of vallen zware regens, welken den oogst geheel kunnen vernielen, dingen die vooruit niet te voorzien zijn, hier echter heeft de landbouwer immer zijn kapitaal gered. Zooals men wil zien in de bijgaande klimaatopgaven, de hagelstormen zijn zoo zeldzaam dat de schade veroorzaakt door dezen, als onbeduidend beschouwd mogen worden.

Sprinkhanen zijn de eenige insekten die hevige schade kunnen berokkenen aan den oogst, doch die mogelijkheid is nu, ver verwijderd, daar sedert 1897 het Departement voor Landbouw sterke en strenge maatregelen heeft genomen, teneinde de sprinkhanen uit te kunnen roeien alvorens zij de landbouwstreken binnendringen.

In 1897 de sprinkhanen waren over 547.000000 acres verspreid doch er werd 70 % van den oogst gered.

In 1898, niet meer dan 145.000.000 acres werden door hen overmeesterd terwijl er 95 % van den oogst gered werd.

In 1899 en 1900 werden zij niet verder gezien dan over de uitgestrektheid van 110.000.000 en 90.000.000 acres en in beiden dezer jaren wordt de oogst geheel gered.

VEETEELT.

Geen land terwereld kan bogen op het bezit van zulk eene groote uitgestrektheid van rijk land begroeid met natuurlijke grassen als Argentinië, dáár, tedanken aan haar mild klimaat, vee wordt geboren, geteelt en gemest, geheel en al in de kamp, zonder stalling, opsluiting of dergelijken noodig te hebben en geheel en al leeft van het natuurlijke gras.

De grasvelden van Buenos Aires, Entre Rios Santa Fé en het zuiden van Córdoba hebben voldoende gras tot weiding van 4 tot 15 schapen per acre en die in de Pampa, Santa Cruz, Río, Negro, Chubut en Corrientes van 1 tot 4.

Buenos Aires, Santa Fé, Entre Rios het zuiden van Córdoba, San Luis, Corrientes, Pampa, Chubut, Rio Negro, Neuquen en Santa Cruz is bovenal goed voor koeien, schapen en paardenteelt. Varkens kunnen voordeelig in de zuiden en geiten in de noorden territories geteelt worden.

In de provincies Mendoza, San Juan, Salta en Jujuy, koeien worden geweidt op besproeide gronden met klaver bezaaid, en waar men van 5 tot 6 koeien per acre kan weiden, terwijl men 5 of 4 stieren per acre kan vétweiden. Tot de geklimatizeerde, inlandsche, voortdurend groeiende grassoorten, behooren de rijkste in hoedanigheden de volgenden: klaver, blauwegrassen, wildehaver, koningsgras, zachte helm, wikken, en welriekende klaver. In de ruwere kampen van de Provincies Buenos Aires, Santa Fé, San Luis en Pampa, klaver en andere fijne grassoorten zijn gezaaid op groote schaal, daar de onkosten voor hetzelfde betrekkelijk onbeduidend zijn als het zaad wordt gestrooid met het koren, de haver of de maiz. De opbrengst van klaver in de boven vermelde streken is zeerveel grooter dan van eenige andere grassoorten.

Beesten	Aantalvee		Jaarlijksche geboorten	Beesten per □ KM	
	1888.	1901.		aanwezig	Konden zijn
Koeien	21.961.657	50.000.000	25 %	8	55
Paarden	4.254.052	5.600.000	20 »	2	20
Ezels en muilezels	417.494	500.000	15 »	0.26	10
Schapen	66.706.099	120.000.000	55 »	40	250
Varkens	595.758	800.000	100 »	0.50	10
Geiten	1.894.586	5.100.000	50 »	1	15

De schatting van de hoeveelheid beesten per Kilometer is berekend over de geheele uitgestrektheid van de Republiek. Die hoeveelheid is echter grooter in de bebouwde streken waar men kan berekenen van 60 tot 120 koeien, van 40 tot 100 paarden en van 500 tot 1000 schapen per □ Kilometer. De Argentijnsche Republiek brengt de grootste hoeveelheid wol op in de wereld. Van deze wol 75 % is witkop lang wol (voornamenlijk Lincoln en Leicester) 20 % Merinos, en 5 % zwartkop inlandsch schaaap.

De gemiddelde opbrengst per schaaap is 5 1/3 lbs. wol.
De gemiddelde opbrengst per cent van gewasschen Argentijnsche wol is:

	Merinos	Lincolns enz: enz:
Buenos Aires N	50 tot 40 %	48 tot 60 %
» » W	52 » 42	50 » 58
» » Z W	54 » 42	50 » 60
» » Z	56 » 46	50 » 76
» » O	40 » 46	52 » 72
Rio Negro	50 » 34	58 » 48
Rio Colorado	50 » 34	45 » 48
Chubut Pampa Neuquen	»	»
Santa Cruz	52 » 42	40 » 60
Santa Fé	50 » 42	40 » 58
Córdoba Lan Luis	—	—
Santiago	52 tot 42	40 tot 65
Entre Rios	55 » 46	50 » 85
Corrientes	55 » 46	45 » 67

De wol gééxporteerd ieder jaar sinds de 1849 50 oogst is geweest.

1849—50	7.681.000 kilogram
1859—60	17.566.000 »
1869—70	65.704.214 »
1879—80	97.518.089 »

1889—90

118.405.600 kilogram

1899—1900

257.110.510 »

50 % van deze wol is gééxporteerd naar Frankrijk en ongeveer dezelfde hoeveelheid naar Duitschland en België, alleen eene kleine hoeveelheid naar Groot Britagne.

EXPORTATIE VAN VEE.

Jaar	Rund Vee	Schapen
1892	125.458	40.100
1893	281.645	71.167
1894	220.490	122.218
1895	408.126	429.946
1896	382.559	512.216
1897	251.121	504.128
1898	559.296	577.815
1899	512.150	545.128

GEIMPORTEERD VEE GEDURENDE DE LAATSTE 5 JAAR.

	1896	1897	1898	1899	1900
Paarden en Ezels	165	211	176	—	—
Schapen	7.505	7.590	7.025	12.878	10.896
Koeien	998	925	707	994	782
Varkens	108	25	2	5	2

GÉÉXPORTEERD RUNDER EN SCHAPENVLEESCH.

Jaar	Gevroren		Koeien geslacht voor Exportatie	
	Schapen	Kwart beesten	Gezouten	Extract
1898	2.464.941	42.812	1.141.400	211.700
1899	2.485.949	113.451	1.227.500	186.500
1900	2.572.969	261.565	1.146.700	162.800
1901	2.654.101	465.780	1.154.400	165.200

1 Kilogram pepton is gemaakt van 22 kilo rundvleesch

1 » extract » 44 » »

1 » geconcentreerde Soep » 12 » »

1 » gekooktvleesch » 2 » »

1 » gezouten en gedroogd vleesch van 1.75 kilo rundvleesch.

Argentijnsche produkten van rund, schapenvleesch enz:

	Tons.
Vee geëxporteerd	104.240
Gezouten en gedroogd vleesch (tasajo)	54.557
Bevroren rundvleesch	9.079
» schaapvleesch	56.627
» andere Soorten	922
Geconcentreerde soep	1.200
Gepreserveerd vleesch	5.700
Extract	16.852
Pepton	152
Schapen geëxporteerd	18.000
Varkens »	400
Land consumptie 157 kilo per hoofd	785.000
	<u>1.050.588 tons</u>

OMHEININGEN EN AFSCHIEDINGEN VAN YZERDRAAD

De kosten van 1000 meters (Een KM) afscheiding (fences), gemaakt van hardhouten palen op 10 meter afstand, vijf 2×1½ duims hardhouten staven tusschen elk dier hardhouten palen en zeven gegalvanizeerde ijzerdraden en om de 200 meter spanners of aantrekkers kan berekend worden als volgt.

N en W van Buenos Aires. Santa Fé
Córdoba, Entre Rios, Corrientes,
Misiones, Chaco, Formosa. } van \$ 170 tot 195

Salta, Jujuy, Rioja, Catamarca
San Juan, Mendoza. } van \$ 195 tot 210

San Luis, Pampa, Z van Buenos Aires
Neuquen, Santa Cruz, Rio Negro, Chubut } van \$ 220 tot 250

Neuquen, Rio Negro, Chubut, Santa Cruz
(verder dan 200 kilometers van de kust) } van \$ 250 tot 350

DAGLOONEN.

Boerenarbeiders, normale jaren van 1 tot 1.50 per dag
» » jaren van veel oogst van 1.50 tot 2 per dag
Werklieden in de stad van 1 tot 2 per dag
Spoorweg, haven, en publieken werken van 1 tot 2.50 per dag

Fabrieken	van 2 tot 5 per dag
Veehoeders (met paarden)	van 1 tot 1.50 per dag
» (zonder paarden)	van 12 tot 22 per maand
Kamptuinlieden, Koetsiers, smeden,	} van 20 tot 40 per maand
Timmerlieden en machine werkers	
Schapen scheerders	van 2 tot 5.50 per 100 schapen
Vee drijvers	van 0.10 tot 0.20 per Kilometer
Grondwerkers	van 0.10 tot 0.15 per Kubiek meter

WAARDE VAN VEE.

Vee is over het algemeen goed betaald. Uitgezochte koeien gaan voor werkelijk hoge prijzen, daar men zelden het vee laat uitzoeken doch gewoonlijk verkocht worden bij kudde of het zooveelste gedeelte er van. De koppels zijn samen gesteld uit fokkoeien van 5 tot 8 jaar oud, twee jaar oud vaarzen en stieren en de laatste jaar kalven. De gewone soort van vee bereikt van \$ 7 tot 12 per stuk al naar gelang kwaliteit, en koeien van 8 en 9 jaar oud halen van \$ 8 tot 10.

Een vette 4 jarige stier die levend gevogen 1500 lbs. bereikt kost (in de kamp) van \$ 30 tot 45 en wegende van 1000 tot 1100 lbs. van \$ 20 tot 25. Een vette 9 en 10 jarige koe wordt betaald van \$ 12 tot 18.

Het gewone fokschaap gevende ongeveer 5 1/2 lbs. wol wordt verkocht tegen \$ 0.90 tot 2. (Op de estancia zonder transport).

Vette hamels van 2 tot 3 jaar oud wegende over de 155 lbs. bereiken van \$ 3.50 tot 4.50 en die van 100 tot 150 lbs. van \$ 2.50 tot 3.

HANDEL.

Voornaamste Landbouw Exportatie elk 5^e jaar sinds 1874.

	1874	1879	1884	1889	1894	1896
Vee eenheden	125.858	122.573	78.455	139.637	220.490	312.150
Schapen „	16.931	38.768	50.000	19.526	122.218	543.458
„ gevrozen tons	—	—	829	16.533	36.486	56.627
„ huiden „	25.503	25.089	24.939	36.379	36.756	41.697
Gezouten koe huiden „	17.010	20.064	19.284	28.955	36.630	28.528
Drooge „ „	53.098	25.025	25.604	605	59.317	23.956
Wol ongewasschen „	80.189	91.951	114.345	141.744	161.907	237.110
Zout vleesch (tasajo) „	25.435	32.310	18.870	41.768	42.838	19.164
Koren „	358	25.669	108.499	22.806	1.608.249	1.713.429
Meel „	24	15.297	3.734	3.361	40.758	59.464
Maiz „	3.862	29.521	113.710	432.591	54.876	1.116.276
Vlas „	—	246	33.992	28.195	104.435	217.713
Hennep „	60.769	126.483	142.153	572.153	456.386	105.598

IMPORTATIE EN EXPORTATIE DOLLARS GOUD

Jaar	Importatie	Exportatie
1879	49.000.000	46.000.000
1889	164.000.000	90.000.000
1899	117.000.000	183.000.000

IMPORTATIE VAN			EXPORTATIE NAAR		
Land	\$ goud	%	Land	\$ goud	%
Groot Britagne	38.682.000	54	Groot Britagne	23.890.000	15
Duitschland	16.656.000	15	Duitschland	20.070.000	13
Italie	14.924.000	15	Frankrijk	10.007.000	12
Vereenigde Staten	13.458.000	12	Belgie	17.981.000	11
Belgie	8.450.000	7	Vereenigde Staten	6.882.000	4
Andere landen	21.576.000	19	Andere landen	66.767.000	45
	115.486.000	100		154.597.000	100

IMPORTATIE		EXPORTATIE	
	1900		1900
Vee	\$ 364.000	Vee	\$ 5.492.000
Levensmiddelen	10.463.000	Veeprodukten	61.743.000
Tabak	3.147.000	Geprepareerd vleesch	5.568.000
Likueren	7.278.000	Landbouw produkten	73.045.000
Kleding en geweven stoffen	37.698.000	Geprepareerde groenten	2.952.000
Oliéen en mineralen	4.194.000	Hout	3.509.000
Drogerijen	3.760.000	Mineralen	262.000
Kleuren en verfstoffen	865.000	Wild	990.000
Hout en Houtwerk	7.041.000	Vercheidenen	1.158.000
Papieren	2.926.000		
Huiden	1.244.000		
Yzerwaren	19.054.000		
Anderen metalen	3.343.000		
Glas en aardewerk	8.893.000		
Verscheidenen	3.326.000		
	\$ 113.596.000		\$ 154.719.000

Scheepsvracht in tons benevens het aantal van zeeschepen aangekomen in Argentinië van 1895 tot 1899.

Jaar.	Zeilschepen		Stoombooten	
	aantal	ton.	aantal	ton.
1895	5481	785.655	6496	5.461.468
1896	4059	785.588	7791	6.551.879
1897	5596	544.791	7053	5.640.271
1898	5552	626.565	6866	5.928.765
1899	5519	646.518	6829	6.295.049

Aantal kustvaarders en tonnenlading in de Argentijnsche havens aangekomen gedurende het jaar.

1895	16.586	1.244.208	7.745	5.148.052
1896	15.522	1.045.625	9.095	4.001.428
1897	15.475	952.575	9.765	5.450.625
1898	14.422	909.921	10.226	4.297.582
1899	15.561	940.594	11.592	5.565.615

Constructiekosten van Spoorlijnen per Kilometer in verschillende landen zijn als volgt:

Argentinië	\$ 27.000
Nieuw zuid Walles	» 37.000
Vereenigde Staten N A	» 59.625
Victoria	» 40.400
Duitsch en Engeland	» 66.287
Oostenrijk	» 73.161
Frankrijk	» 80.425

TELEGRAAF LIJNEN.

De telegraaf lijnen in 1900 waren:

Staats lijnen	20.550 KM
Provincieele lijnen	5.682
Privaat lijnen	5.720
Tot Spoorwegbehorende	16.408

Door vier telegraafcompagnies wordt wisseling gehouden met overzeesche landen en verscheidene nationale telegrammen gaan gedeeltelijk per overlandlijnen en verder overzee.

In 1891 werkten er 41 telefoon compagnies.

UITBREIDING DER SPOORWEGEN.

Jaar.	KM	Kapitaal	Passagiers	Tonnen Lading	Stuk goederen	Onkosten	Winst
1867	10	285.508	56.190	2.257	19.185	12.448	6.737
1860	39	741.053	300.000	15.000	98.320	101.210	—
1870	732	18.835.703	1.948.185	274.501	2.502.569	1.356.252	1.146.317
1880	2.516	62.964.486	2.751.570	772.717	6.566.467	3.072.182	3.488.032
1890	9.432	321.102.961	10.069.606	5.410.782	26.049.042	17.585.406	8.563.636
1900	16.564	526.616.661	17.813.712	12.725.657	41.394.169	23.520.954	17.974.367

VERZEKERING.

De verzekerings opgaven waren de volgende:

	SOMMEN VERZEKERD		PREMIUM ACCIJS RECHTEN	
	\$ Goud	\$ Papier	\$ Goud	\$ Papier
Argentijnsche Compagnies	24.819.872	345.167.441	188.256	2.550.737
Vreemde	109.206.521	324.012.840	603.322	1.873.222
			31.882	236.378

BOSSCHEN.

Men berekent dat de oppervlakten der wouden of bosschen bedraagt 49 % van de geheele oppervlakte de Argentijnsche Republiek waarvan 70.278.000 acres dicht begroeide bosschen zijn met hooge boomen en 65.846.599 acres zijn meer opene bosschen doorgroeid met heester planten.

Zij bezitten verschillende soorten van hout, waarvan de besten kunnen worden verdeelt als volgt.

1	Voor Palen Biels Bestrating	11 soorten
2	» Timmerhout	59 »
3	» Boeren gereedschappen	27 »
4	» Scheepsbouw	15 »
5	» Kisten, tonnen, manden etc	18 »
6	» Leerlooijery	14 »
7	» Papierfabrikatie	9 »
8	» Brandhout	27 »
9	» Buigzaamhout	9 »
10	» Hout met verf stoffen (verwerij)	14 »
11	» Medicinaal	18 »
12	» Struikgewas, Heesters	17 »
13	» Schutting en Schoeijing	19 »
14	» Zee en rivier bescherming	7 »
15	» Wilde vruchtboomen	21 »

HET KLIMAAT.

Handelende over het klimaat van een land met eene uitgestrektheid van 55 graden lengte, en welk zich verheft van af de oppervlakte der Atlantische Ocean tot aan de besneeuwde toppen van het Andes gebergte, kan men gemakkelijk begrijpen dat er verschillende klimaten bestaan in de verschillende gedeelten die de Argentijnsche Republiek uitmaken.

Nemende de twee voornaamste factoren, de temperatuur en de regen, hebben deze de volgende condities:

DE GEMIDDELDE TEMPERATUUR IN VERSCHILLENDE PARTEN VAN HET LAND VOOR DE VIER JAARGETIJDEN.

	Zomer	Herfst	Winter	Lente	Jaar
	Graden Celcius				gemiddeld
Formosa	26.0	24.9	19.1	22.5	22.8
Esperanza (Jujuy)	24.6	19.5	15.4	25.—	21.5
Goya (Corrientes)	25.—	19.1	14.2	19.4	19.4
Tucumán	24.—	18.4	12.5	19.6	18.3
San Juan	25.9	17.4	9.5	18.9	18.—
Córdoba	22.9	16.5	10.5	16.4	16.8
San Luis	24.7	15.—	10.1	18.1	16.5
Rosario (Santa Fé)	25.9	16.5	12.—	16.5	16.6
Chosmalal (Neuquen)	21.5	15.—	7.4	12.6	15.7
Buenos Aires	25.7	16.9	10.7	15.5	17.—
Tierra del Fuego	8.9	6.1	2.6	4.8	5.6
Rawson (Chubut)	20.7	10.9	5.7	15.8	12.6

GEMIDDELD DAGELIJKS VERSCHIL IN TEMPERATUUR.

	Zomer	Herfst	Winter	Lente	Jaar
Formosa	9.5	10.—	9.5	12.2	9.6
Goya	7.6	7.4	7.5	7.9	7.7
Rosario (Santa Fé)	12.7	10.6	8.1	12.	11.2
Buenos Aires	7.4	6.5	4.4	6.8	6.2
Tucumán	10.4	9.6	12.8	12.8	11.5
Córdoba	12.2	11.7	12.2	11.6	11.9

	Zomer	Herfst	Winter	Lente	Jaar
San Luis	8.4	8.6	10.—	8.9	9.—
Rawson (Chubut)	11.5	12.5	10.4	11.5	11.—
Esperanza (Jujuy)	5.1	6.2	10.1	10.5	8.9
San Juan	9.8	10.—	11.5	10.8	10.9
Chosmalal (Neuquen)	11.1	12.2	7.6	10.2	10.5
Tierra del Fuego	5.9	0.8	0.8	2.8	2.2

GEMIDDELD MAXIMUM EN MINIMUM VAN DE TEMPERATUUR IN DE VOLGENDE PLAATSEN.

	Gemiddeld	Absoluut Maximum	Absoluut Minimum
Formosa	21.87	40.—	0.5
Salta	17.47	52.—	4.5
Tucumán	19.56	40.6	5.2
Corrientes	21.57	40.2	5.2
Goiya (Corrientes)	19.81	59.4	9.5
Santa María (Misiones)	19.05	42.—	2.1
Santiago	21.29	45.2	2.5
Catamarca	20.81	45.1	0.4
Rioja	19.62	42.6	0.0
Paraná (Entre Rios)	18.82	58.2	1.2
Rosario (Santa Fé)	17.14	40.6	7.8
Córdoba	17.02	41.8	8.9
San Luis	16.54	59.4	4.6
San Juan	18.69	44.—	1.8
Mendoza	16.80	41.5	8.4
Chosmalal (Neuquen)	14.12	59.1	10.4
Buenos Aires	16.55	59.5	2.0
Bahia Blanca (Bs. Aires)	15.26	41.1	5.0

JAARLIJKSCHE REGENVAL IN MILIMETERS (26 MILIMETER IS EEN ENGELSCHE DUIM.)

	Gemiddeld per jaar	Maximum per maand	Minimum per maand
Corrientes	1191.5	457.7	0.0
Goya (Corrientes)	980.2	594.0	0.0
Concordia (Entre Rios)	1068.2	402.9	0.7
Paraná »	844.5	505.2	0.0
Uruguay »	854.5	262.0	18.0
Carcarañá Santa Fé	1166.8	294.8	0.0
Rosario »	846.0	501.1	0.0
Buenos Aires	920.5	549.5	0.0
Salado (Buenos Aires)	758.5	202.5	0.0
Lobos »	711.1	191.0	0.0
Dolores »	751.7	506.7	0.0
Saladillo »	757.4	212.5	0.0
Azul »	812.9	521.6	0.0
Mar del Plata (Bs. Aires)	702.0	258.6	0.0
Bahía Blanca »	467.6	272.0	0.0
Rio Colorado (Rio Negro)	782.4	554.0	0.0
Rawson (Chubut)	288.4	145.0	0.0
Salta	551.4	408.0	0.0
Tucumán	955.5	528.0	0.0
Santiago	496.7	250.8	0.0
Córdoba	695.0	515.9	0.0
San Luis	547.4	157.9	0.0
Catamarca	502.2	145.4	0.0
Rioja	215.6	151.0	0.0
San Juan	48.8	55.0	0.0
Mendoza	148.7	97.0	0.0

HET ONDERWIJS.

Het publieke onderwijs is verdeeld in drie categories: Lager, Middelbaar en Hooger onderwijs. De bijwoning van het lageronderwijs is verplichtend voor al de kinderen zoowel jongens als meisjes van 6 tot 14 jaren zonder onderscheid van natie of godsdienst. Het is in de publieke scholen zelfs verboden godsdienst te onderrichten, niettegenstaande is het toegestaan zulks te doen ná de bepaalde

schooluren doch dat is vrij aan de keuze der ouders overgelaten die oefeningen bij te wonen, dus niet verplichtend. De publieke scholen bestaan door geheel het land, en het onderwijs in al de Categories is gratis, de boeken en verdere schoolbehoefte moeten echter door de kinderen medegebracht worden, als zij niet te arm zijn.

Er wordt zelfs des avonds lageronderwijs gegeven aan personen van boven de 14 jaar, die kunnen zoo zij wenschen de scholen dan bezoeken en krijgen onderricht in lezen, schrijven, rekenen en aardrijkskunde dat tevens kosteloos is.

De bijwoning der klassen in de middelbare scholen is niet verplichtend, doch men moet voor die scholen den leeftijd van 14 jaren bereikt hebben, en ontvangt daar het voorbereidende onderwijs voor de Universiteit eene cursus die 5 jaren duurt. Men leert daar:

Algebra, Meetkunde, Letterkunde, Rekenkunde, Natuurlijke Historie, Moderne en Oude talen enz.: enz.: Deze Middelbare scholen staan bekend onder den naam van Nationale Scholen, waarvan men er 4 in de hoofdstad van het land en eene in elke hoofdstad van de 14 provincies heeft.

Bij het einde der 5 jarige cursus van die scholen, kunnen zij intreden in eene van de drie bestaande Hooge scholen, welken gevestigd zijn in Buenos Aires, één in Córdoba en één in La Plata, om hunne studie te voltooien, het zij voor Dokter in de medecijnen, in de rechten of voor Ingenieur. Voor de eerste is dan eene cursus vereischt van 7 jaar en voor de beide anderen van 6 jaren. Zij die studeeren voor architect, landmeter of dergelijke, kunnen er met eenen korteren cursus doorkomen. Het technische onderwijs is de laatste jaren zeer uitgebreid in de Argentijnsche Republiek. Eene voorname school op dat gebied is de Nationale Handelschool, waar de leerlingen voorbereidt worden voor, boekhouders, kassiers, handelsklerken, vertalers, enz.:

Verder de ambacht-school met hare werkplaatsen.

De vee-artsenijschool in La Plata.

De mijnschool in San Juan.

De school voor het onderwijs in wijnkweeken, zoowel het planten der wijngaarden als het fabricceeren van wijn.

De school voor het loodswezen, en een groot aantal meer op verschillend gebied.

Het schoolbezoek voor het lageronderwijs is geweest, als volgt:

Jaar	Aantal scholen	Aantal leerlingen
1885	2486	158.188
1890	2897	242.756
1895	5525	285.854
1900	4452	451.247

Van de 4452 scholen voor lageronderwijs 5269 zijn stads of publieke scholen met 568.822 kinderen en 1185 zijn particuliere scholen met 82425 leerlingen. Het getal leerlingen der middelbare scholen bedroeg 568.880 in één jaar en 3850 studenten bezochten in het zelfde tijdperk de Universiteiten.

De jaarlijksche begrooting voor het nationale onderwijs was \$ 15.124.559 papier.

Het verslag van 1900 over de geheele bevolking was:

Onder de ouderdom
van 6 jaar 18 %

Van 6 tot 14 jaar 22 %

- 10 % bezoeken de scholen
- 5 % gaan niet naar school maar kunnen lezen en schrijven.
- 9 % Onkundig.

Boven de 15 jaar 60 %

- 27 % kunnen lezen en schrijven.
- 35 % onkundig.

WET OP DE RIJKS GRONDEN

Bekrachtigd door het Argentijnsch Congres en afgekondigd den 8^{en} Jan: 1903

Buenos Aires, 8 Januari 1903.

Zij het kennelijk

De Senaat en de Kamer van Afgevaardigden vereenigd in het Congress bekrachtigen met de macht der

WET

Art. 1. Het Uitvoerend Gezag zal doen onderzoeken en opmeten de rijksgronden om vast te stellen de voorwaarden van besproeing; en de geschiktheid voor landbouw, veeteelt, bosch en kruidgewas exploitatie en andere industrien en de stichting van kolonien, steden en dorpen.

Art. 2. Naarmate de onderzoekingen en topographische opmetingen vorderen, zal het Uitvoerend Gezag de bestemming bepalen te geven aan de verschillende streken, over eenkomstig het voorgaande artikel, met uitzondering der terreinen die geschikt bevonden zullen worden voor de stichting van steden of dorpen en de vestiging van landbouw en veeteelt kolonien die te zijner tijd afgedeeld zullen worden in Loten of stukken overeenkomstig de topografische gegevens. De stukken lands bestemd voor landbouw zullen niet grooter zijn dan 100 Hectaren en die voor veeteelt niet grooter dan 2500

onder voorwaarde dat aan één persoon of ééne maatschappij niet meer in explotatie zal gegeven worden dan 2 stukken der eerste, en één der tweede soort.

De overige gronden zullen bestemd worden om te worden verpacht, of verkocht in openbare verkoop, jaarlijks met het maximum voor gezegden verkoop zijnde duizend Vierkante leguas kilometricas, (Een \square legua kilometrica is gelijk aan 25 \square KM) in zulke termijnen en met zulke voorwaarden als de Regeering zal vaststellen met de basis van een minimum prijs van viertig cents. (1 gulden Hollandsch) per Hectare of een dollarpapier, betaalbaar binnen het tijdsverloop van vijf jaar, met eenen interest van zes ten honderd per jaar.

Geen enkele persoon of maatschappij zal, hetzij direct, hetzij door overdracht vóór de geheele afbetaling van den koopprijs, meer verkrijgen kunnen dan vier stukken gronds in de gemeenten, of meer dan twee bestemd voor landbouw, of dan één voor veeteelt, noch meer dan twintig duizend Hectaren bij koop of bij pacht.

Art. 3. Het Uitvoerend Bewind kan den definitieven eigendomstitel doen uitrijken aan hen, die het zesde deel van den prijs comptant betaald hebben en voldaan hebben aan de voorwaarden van bevolking, blijvende het eigendom belast met eene hypotheek voor het bedrag dat nog niet betaald is. De eigendomstitel zal uitgereikt worden volgens de talones der biljetten van betaling der respectivelijke registers, die gehouden zullen worden door de openbare ambtenaren daarvoor aangewezen; gezegd biljet zal beschouwd worden als openbare akte en moet genoteerd worden als openbare akte in de registers daarvoor bestemd. In den zelfden vorm zullen de titels uitgereikt worden van dorpen, kolonien en de huur contracten.

Art. 4. De huurders of koopers van stukken lands zijn verplicht daarop vee en gebouwen te brengen ter waarde van minstens 500 dollar papier per \square Legua in een tijdsverloop door het Uitvoerend Bewind vast te stellen.

Art. 5. De minimum premie van ieder grondstuk in de kom eener gemeente zal zijn tien dollars papier en die van de naast omliggende hofsteden en boerderijen $2\frac{1}{2}$ dollar papier per Hectare betaalbaar in 6 jaarlijksche bedragen.

Art. 6. Zij, die stukken gronds verkrijgen in de kom eener gemeente zullen de verplichting op zich nemen ze te omheinen, er een woning op te bouwen met wat daarbij behoort binnen een jaar. De verkrijgers van de naastbij liggende hofsteden en boerderijen moeten binnen 2 jaren eene woning daarop bouwen en een deel van den grond

bebouwen volgens de bepalingen, die de Regeering voor elke kolonie zal vaststellen.

Art. 7. De Regeering zal het recht hebben rechtstreeks stukken gronds te verkoopen die niet grooter zijn dan 2500 Hectaren in de veeteelt-kolonien of daarbuiten, voor den minimum prijs en met de termijn betalingen vastgesteld in artikel 2, om ze te bestemmen voor de veeteelt kolonisatie en de terreinen die niet bijzonder bestemd zijn voor den landbouw met de voorwaarden van veeopbrenging vastgesteld in artikel 4.

De Regeering zal het zelfde recht hebben over de resteerende stukken gronds die niet grooter zijn dan het tiende deel der stukken, die in welken vorm ook verkocht zijn geworden.

Art. 8. De Regeering zal het recht hebben gratis landerijen toe te staan, tot het vijfde deel der stukken der gemeenten of der landbouw of veeteelt kolonien, aan de eerste bevolkers die er zich persoonlijk in vestigen zullen.

Art. 9. De pachter die zal hebben voldaan aan de pachtvoorwaarden zal het recht hebben, tot de helft van het door hem gepachte land te koopen, tegen de prijzen door deze wet vastgesteld als basis voor den verkoop.

Art. 10. Elk pacht of koopcontract van rijksgronden resteerende, of andere stukken lands welker pachters of koopers de voorwaarden niet nakomen vastgesteld door deze wet of door de Regering, kunnen nietig verklaard worden, blijvende de aan gebrachte verbeteringen en de reeds betaalde sommen ten voordeele van den Staat.

Art. 11. Wanneer de koopers in publieken verkoop van landerijen niet voldoen aan de vastgestelde voorwaarden van vee opbrenging zullen zij in eene boete vervallen gelijk aan het dubbele der direkte belasting voor den tijd, dat zij aan deze voorwaarden niet voldaan hebben.

Art. 12. Voor de besproeide of besproeibare landerijen en die, welken de Regeering heeft gekocht of zal koopen voor de landbouw kolonisatie met bijzondere toestemming der kamers, zal den prijs bij reglement worden vastgesteld en deze zal nimmer lager kunnen zijn dan die, waarvoor het land gekocht is.

Art. 13. De Regeering zal gemachtigd zijn, zich te belasten met de kolonisatie van landerijen, aangeboden door de Provincien, onder zulke voorwaarden als zij zal goed vinden.

Art. 14. De notarissen en ambtenaren die de koopakten opmaken van landerijen in de Nationale Territorien, moeten daar van bericht

geven en van de voorwaarden van den verkoop aan de Afdeeling van Landerijen en Kolonien, binnen en tijdsverloop van 3 maanden, vallende in eene boete, gelijk aan de direkte belasting, indien zij verzuimen mochten zulks te berichten.

Art. 15. De eilanden zullen niet verkocht kunnen worden, maar de regeering kan deze in pacht geven. Evenmin kunnen die stukken gronds verkocht worden die bekende zout, mineralen, kolen of petroleum mijnen bevatten, of waarin zich bronnen bevinden met ge- neeskrachtige wateren, tenzij voldoende en aan de voorwaarden vastge- steld door de wet op het Mijnwezen. De regeering kan de aan- zegging van mijnen verbieden in de Territorien aan hen die ze explo- teeren.

Art. 16. Voortaan zal het occupeeren van rijksgronden geen recht van voorkeur geven voor den aankoop.

Art. 17. De Uitvoerende Macht zal tot de onderwerping van de bestaande indianenbenden aansporen, trachtende hun zich te doen ves- tigen door tusschenkomst van zendelingen en door hun van land en van werktuigen te voorzien.

Art. 18. Zoolang als er geen wet op de bosschen bestaat kan de Regeering concessies verleen en voor eene uitgestrektheid niet grooter dan 10,000 Hectaren tegen 10 % der waarde van het hout in station of de haven van inscheping, voor een maximum termijn van tien jaren.

Pachters van landerijen met bosschen zullen geen recht hebben deze bosschen te ontginnen voor den verkoop van hout, maar zij mogen het benoodigde hout er uit nemen voor de omheiningen en voor brandhout tenzij zij ook het recht van exploitatie van het bosch verkregen hebben en behalve de pacht, de vastgestelde 10 % van het hout voldoen. Alleen de pachter van het land kan deze concessies verkrijgen.

De landerijen geconsecroneerd voor bosch exploitatie kunnen voor landbouw en veeteelt alleen verpacht worden aan hen die de bosch concessie hebben.

De Regeering zal in de nabijheid der bevolkte gemeenten de noodige boschgronden reserveeren voor het gebruik der bewoners.

Art. 19. De pachters van gronden die kruidgewas voortbrengen in de fiscale territorien zullen zich te houden hebben aan de regle- menten door de Regeering te decreteren. Voor iedere tien Kilos van het gewas van den grond geogst zal een inspectierecht van 1/2 dollar papier betaald worden en 50 cts. van eenen particulieren grond. (Zeker kruidgewas gebruikt men als thee).

Zijnde deze kruidgewasstreken (yerbales) onderzocht en goed

bevonden kan de Uitvoerende Macht die verkoopen of verpachten in loten of stukken op aannementlijke condities, teneinde zoodoende gemeen- schap onder de bevolking te brengen. In zoo'n geval is onder de pacht het recht voor de ontginning begrepen, het zij voor bosschen of voor kruidgewasstreken.

Art. 20. Van af de afkondiging van deze Wet, al de landelijke eigendommen gelegen in de Provinciën of in de Nationale Territorien, die de Nationale Bank in Liquidatie in betaling ontvangen heeft van zijne schuldenaars, zullen worden toevertrouwd aan de zorg en admi- nistratie van het Ministerie van Landbouw, hetwelk ze zal doen bestu- deeren en clasificeeren en eene bestemming geven overeenkomstig de voorschriften van deze wet.

Art. 21. Ingetrokken zullen worden alle generale wetten op de rijks gronden, bosschen en gewasgronden vroeger van kracht en welken allen toegepast zullen worden voor de resolutis der zaken en hunne behandeling met uitzondering van de vaststellingen die betrekking hebben op de Landverhuizing en die begrepen zijn in de Wet van den negentienden Oktober van het jaar achttien honderd zes en zeventig.

Art. 22. Hiervan zal kennis gegeven worden aan het Uitvoerend Gezag.

Gegeven in de zittinszaal van het Argentijnsch Congres in Buenos Aires den dertigsten December van het jaar negentien honderd en twee.

JOSÉ E. URIBURU
ADOLFO L. LABOUGLE
Secretaris van den Senaat.

BENITO VILLANUEVA
ALEXANDER SORONDO
Secretaris van de Kamer.

Geregistreerd onder N.º 4167.

Bij gevolg:

Zij deze gehouden voor eene wet des Rijks, worde zij volbracht, medegedeeld, geplubliceerd en opgenomen in het National Register.

ROCA
W. ESCALANTE.

Ministerie van Landbouw

*Bestemmende tot de verkoop van verschillende loten (stukken)
grond in Chubut.*

Buenos Aires, January 28 1903.

Uit hoofde van het bepaalde der Generale Landwet van den 18 January van het loopende jaar.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK

Verordeneert:

Art. 1. Bestem tot den verkoop overeenkomstig Art. 7 van de genoemde wet, vierhonderd leguas kilometricas (eene legua kilometrica is gelijk aan 25 □ Kilometer) liggende in de volgende loten van de territorie Chubut: Sektie B II: het geheele gedeelte A met uitzondering van de loten 8 en 18; het geheele gedeelte B, met uitzondering van de loten 8 en 25; gedeelte C loten 1, 2, 3, en 10; gedeelte D loten 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19, 20, 21, 22 en 23; Sektie C 1 gedeelte A loten 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 24, en 25; het geheele gedeelte D behalve de loten 8, 14, 16, 17 en 18.

Art. 2. Ten opzichte van den verkoop het Departement van Landen en Colonies splits elk lot in vier deelen elk van twee duizend vijf honderd Hectaren en stelt ter beschikking van belanghebbenden eene opgave van de landopmeting verricht door den Ingenieur Clemente Onelli van deze landen.

Art. 3. De prijs van verkoop zal een peso papier de Hectara zijn gedurende het loopende jaar, waarbij zes centavos papier per Hecta-

— 65 —
re gevoegt wordt voor de onkosten van opmeting. Dezen prijs zal betaalt worden in de volgende condities: het tiende gedeelte benevens de opmetingskosten comptant bij de ontvangst van het voorlooping verkoopsbewijs en de rest in vijf jaarlijksche termijnen met de interest van zes per cent per jaar.

Art. 4. Niemand kan grooter uitgestrektheid bekomen dan twee duizend vijf honderd Hectaren.

Art. 5. Ieder koper is verplicht aan de volgende eischen te voldoen:

A) Argentijnsch onderdaan te zijn, het zij bij geboorte of genaturaliseerd binnen de twee jaar na het toestaan van den verkoop;

B) Ouder te zijn dan twee-en-twintig jaar, wanneer het een man is, of wanneer het en weduwe is, een zoon te hebben van minstens achttien jaar oud.

C) Zich te verbinden persoonlijk het lot te bebouwen, er binnen de twee eerste jaren op zijn minst vier honderd schapen, of eene koe voor elke vijf schapen er op te brengen, met de koralen en toebehooren benoodigd voor de explotatie, en honderd boomen te planten voor elke twee duizend vijf honderd Hectaren, benevens eene woning met zijn toebehooren te bouwen.

D) Dat, tot zoolang niet in het bezit van het eigendoms bewijs zal men geen bosschen mogen ontginnen zoo die zich op zijnen grond bevinden doch alleen het noodige mogen gebruiken wat voor omheining of afschutting of voor brandhout voor eigen gebruik benoodigd zij.

Art. 6. Het verzoekschrift voor den aankoop van grond moet direkt gericht worden aan het departement van Landen en Colonies (Division de Tierras y Colonias) het zij per telegram of per aangeteekenden brief, gedurende dertig dagen welken beginnen te tellen van af den eersten Maart aanstaande; deze dertig dagen verlopen zijnde opent men weer een nieuw tijdperk van dertig dagen voor den verkoop van de overgeblevene loten en zoo succesievelijk tot het einde van het loopende jaar.

Het verzoekschrift moet bevatten, den naam, de woonplaats, ouderdom, nationaliteit, beroep, getal en geslacht van de kinderen en wat men vroeger geweest is.

Art. 7. Het Departement van Landen en Colonies in dat geval zendt aan den koper een voorloopig verkoopsbewijs waar in

vermeldt wordt, de ligging, de oppervlakte en de grensscheiding van het hem toegestane lot, met de verplichtingen waar toe den kooper zich verbindt. De kooper welke niet binnen de zestig dagen van af den datum dat hem den verkoop is toegestaan, zijn verkoopbewijs opeischt en het termijn betaalt, verliest het recht op zijn lot. De prijs zal kunnen betaalt worden door eene wissel te zenden op naam van het departement van Landen en Kolonies.

Art. 8. De uitvoerende macht geeft eerst het definitieve eigendoms bewijs van de gekochte loten, na dat het eerste termijn betaald, en de verplichtingen nagekomen zijn volgens Inciso C van Art. 5, terwijl het land in garantie of hypotheek blijft tot dat alle termijnen betaalt zijn.

Art. 9. Zoo bij het einde van het tweede jaar de kooper zijne verplichtingen niet is nagekomen ten opzichte van de bevolking is den verkoop niet van kracht en verliest hij de betaalde termijnen terwijl de verbeteringen welken aan den grond vast staan ten voordeele komen van den Staat. Het zelfde gebeurt wanneer men nalaat de vervallen termijnen te betalen alvorens het eigendomsbewijs te hebben verkregen.

Art. 10. Gekochte loten kunnen niet op andere personen over gedragen worden, alvorens men den totalen prijs betaald heeft.

Ar. 11. Zegt het voort. Publiceert het en geeft het aan het Nationale Register.

ROCA

W. ESCALANTE.

Boeren Kolonie "Wenceslao Escalante"

in de

Argentijnsche Republiek

In December 1901, verkregen eenige Boeren welken gevangenen waren der Engelschen op hun eerewoord, van deze autoriteiten verlof, om met hunne gezinnen Zuid-Afrika te verlaten, en besloten met het oog op den politieken toestand hunne eigendommen te verkoopen ten-einde naar een ander land te emigreeren gelijk hunne voorouders gedaan hadden in de vorige eeuw.

Onder dezen vormden zich commiteés, welken de Fransche bezittingen bezochten in Madagascar, de Vereenigde Staten van Noord Amerika, en de Duitsche Kolonies in Afrika alwaar men hen gronden aangeboden had.

Een comité werd ook naar Zuid Amerika gezonden en de verschillende aanbiedingen vergelijkende verkoos men eenstemmig Argentinië.

De reden dat de algemeene keuze op Argentinië viel, was om haar overeenkomstig klimaat met Afrika, hare gunstige geografische ligging, rijk aan water en rijk in plantengroei, en hare weelderige weivelden zoozeer geschikt voor de veeteelt, het voornaamste bedrijf der Boeren.

De eerste gedelegeerden De Heer Luis Baumann, de Marillac van LadyBrand en De Heer Coulter van Dewetsdorp, kwamen ten dien einde naar Buenos Aires in Januari 1902.

Voorgesteld door den Kolonel Ricchiardi aan den Minister van Landbouw en Veeteelt verkregen zij van dien alle mogelijke hulp en werden instaat gesteld kosteloos de territories en Patagonia te doorreizen en te bezichtigen.

Terug gekeerd in Buenos Aires solliciteerden zij eene concessie van 60 leguas land (eene legua is 5250 morgen) welke het Argentijnsche Gouvernement hun afstond op 28 April van het zelfde jaar, decreteerende dat elk hoofd van een gezin en elk mannelijk persoon

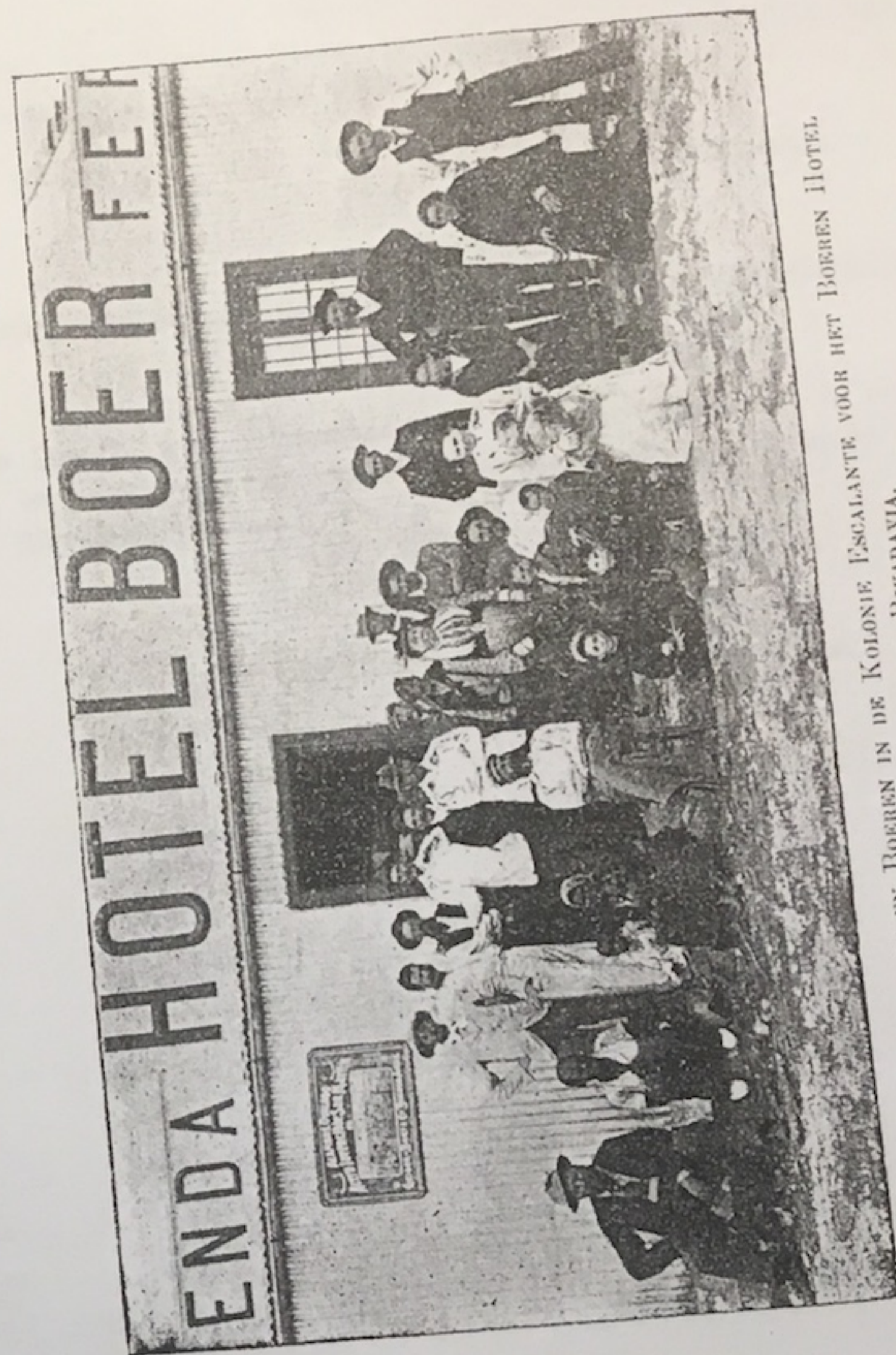
HET DORP COMODORO RIVADAVIA IN HET TERRITORIE CHUBUT MET DE BERG (PICO DE LOS INDIOS) WAAR DE BOEREN KOLONIE GESTICHT IS.

boven de 22 jaar oud, eene legua zou bekomen en gaven deze Boeren aan die concessie den naam van den Minister Wenceslao Escalante.

Deze Concessie thans Kolonie, is gelegen in het Zuiden van Chubut en grenst ten Westen aan het meer Colahuapi van de Kolonie Sarmiento, ten Noorden aan het Kamp Salamanca, ten Oosten aan de Oceaan en ten Zuiden aan het dorp Comodoro Rivadavia.

Dat dorp heeft eene haven waar de mailbooten van de Nationale lijn en de transport Stoomschepen vier maal per maand aanleggen de reis van Buenos Aires in zes dagen afleggende.

Binnen korten tijd wordt daar door eene maatschappij eenen spoorweg aangelegd, wiens trajekt al reeds geprojecteerd is, deze streken

GRUP ARGENTINIEN EN BOEREN IN DE KOLONIE ESCALANTE VOOR HET BOEREN HOTEL IN COMODORO RIVADAVIA.

HET DORP COMODORO RIVADAVIA IN HET TERRITORIE CHUBUT MET DE BERG (PICO DE LOS INDIOS) WAAR DE BOEREN KOLONIE GESTICHT IS.

ENDA HOTEL BOER FEA

GROEP ARGENTIJNEN EN BOEREN IN DE KOLONIE ESCALANTE VOOR HET BOEREN HOTEL
IN COMODORO RIVADAVIA.

geheel doorsnijdende naar het Andesgebergte (Cordillera); eene streek zeer rijk aan mijnen die men tot heden nog niet ontgind heeft.

De kampen door de daar zijnde Boeren uitgezocht of uitgekozen zijn buitengewoon goed voor schapen, koeien en paardenteelt doch voor eerst genoemden het best.

Onder de schapen bestaat in het geheel geene ziekten, en vermenigvuldigen van 100 tot 125 percent, de ossen zijn sterk en de paarden gelijken veel op dien der Basuten van Zuid Afrika.

De wol en verdere produkten worden gemakkelijk verkocht.

De landbouw is echter alleen doenlijk tusschen de bergen (klippen) doch niet op grooten schaal.

Men vindt er zelfs fruitboomen zooals appels en kersen vroeger door de spanjaarden geplant op hunne onderzoekings reizen.

De winden zijn er echter sterk in sommige tijden van het jaar.

Men kan daar echter geheel zonder vrees wonen, daar de overheid er wél vertegenwoordigd is door bereden politie die het land geheel doorkruist, terwijl de weinige indianen die daar leven geheel onderworpen zijn, zich op het bereiden van Guanaco (Takbokken) huiden toeleggende en andere industrie en niemand kwaad doen.

Eenige honderden Boeren van Oranje, Transvaal, Kaap Kolonie en Natal hebben zich reeds gevestigd in de Kolonie, Wenceslao Escalante, wegen, huizen, en omheining vervaardigd en hunnen ijver wordt door de Argentijnen zeer bewonderd.

In overweging met het kapitaal dat zij medebrachten, bezitten zij al zeer velen schapen, koeien en paarden, welken zij daar in Chubut kunnen koopen.

Volgens gemaakte berekeningen heeft een Boer om zich redelijk wel te instaleeren van 200 tot 500 pond sterling noodig hoewel er ook gekomen zijn die meer dan 10.000 bezaten.

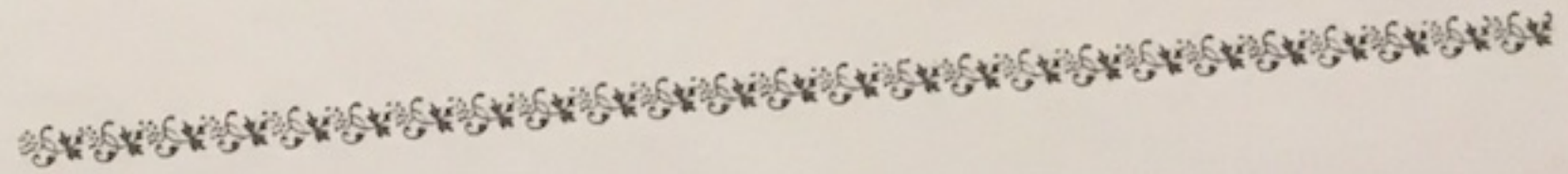
De politiek en Godsdienst is geheel en al vrij, en na een tweejarig verblijf hier telande kan men genaturalizeerd worden. Na tien jaren behoeft men eerst militairendienst te doen terwijl zij die ouder dan 45 jaar zijn, daar van ontheven worden.

In de Boeren Kolonie is reeds een Boeren Dokter, Protestant Minister, Boerenschoolmeester, kortom, in korten tijd belooft het eene model Kolonie te zijn.

Verder heeft de Regeering 200 leguas toegestaan aan de gedelegeerden Visser, Botha en Greyling welken weder naar Afrika terug zijn gekeerd en in July terug zullen komen met 200 families van de districten Barklay East en Griqueland.

Herhalende wat ik in mijne voorrede zeide, de Boeren zullen in deze vrije en onafhankelijke Republiek en een tweede vaderland vinden, waar handel en nijverheid bloeit, en zullen er even welvarend zijn als in vroeger tijden in Zuid Afrika.

C. RICCHIARDI.

Alle Boeren welken plan hebben, om naar Argentinië te emigreeren, en inlichtingen wenschen tebekomen, kunnen zich direkt tot Kolonel Ricchiardi vervoegen.

CALLE ANCHORENA 1900

Buenos Aires.

N. B.—Aan de Boeren die in de Argentijnsche Republiek arriveeren raadt men aan, den huizen tebezoeken in de advertenties aangewezen, waar zij alle benoodigdheden kunnen verkrijgen tegen zeer billijke prijzen.